

رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

ไทย

تايلندي

إِقَامَةُ الْبَرَاهِينِ عَلَى حُكْمِ مَنْ اسْتَعَاثَ بِغَيْرِ اللَّهِ

การตั้งหลักฐานเกี่ยวกับคำตัดสินของผู้
ที่ขอความช่วยเหลือจากสิ่งอื่นนอกจาก
อัลลอฮ์

เรียบเรียงโดย ชัยค์
อับดุลอะซีซ บิน อับดุลลอฮ์ บิน บาซ

إِقَامَةُ الْبَرَاهِينِ عَلَى
حُكْمِ مَنْ اسْتَعَاثَ بِغَيْرِ اللَّهِ

การตั้งหลักฐานเกี่ยวกับคำตัดสินของ
ผู้ที่ขอความช่วยเหลือจากสิ่งอื่นนอกจา
กอัลลาห์

لِسَمَاحَةِ الشَّيْخِ الْعَلَّامَةِ
عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَازٍ
رَحِمَهُ اللَّهُ

เรียบเรียงโดย ชัยค์
อับดุลอะซีซ บิน อับดุลลอฮ บิน บาซ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

สารฉบับที่ :

2 ว่าด้วยหุ้กมของการร้องขอความช่วยเหลือจาก ท่านนบี ﷺ

มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์
พรอันประเสริฐและความสันติสุขจงมีแด่ท่านเราะฮูลของอัล
ลอฮ์ แต่ประชาชาติและบรรดาเศาะฮาบะฮ์ของท่าน
ตลอดจนบรรดาผู้ที่ดำเนินตามการชี้นำของท่าน

อนึ่ง: หนังสือพิมพ์ อัล-มุจตะมะฮ์ ของคูเวต
ได้ตีพิมพ์ในฉบับที่ 15 ซึ่งออกเมื่อวันที่ 19/4/1390 ฮ.ศ.
บทกวีบางบทภายใต้หัวข้อ:

(ในวาระรำลึกถึงวันประสูติอันทรงเกียรติของท่านนบี)
และบทกวีเหล่านี้มีเนื้อหาเป็นการวิงวอนร้องขอความช่วยเหลือ
จากท่านนบี ﷺ

และการขอให้ท่านเกื้อหนุนให้ได้รับชัยชนะ
เพื่อ让您เข้ามาเท่าทันและช่วยกอบกู้ประชาชาติ
ให้ได้รับชัยชนะ

และปลดปล่อยประชาชาติให้พ้นจากสิ่งที่ได้ตกอยู่คือความ
แตกแยกและความขัดแย้ง

โดยมีลายเซ็นของผู้ที่เรียกตนเองว่า: (อามีนะฮ์)

และต่อไปนี่คือเนื้อความจากบทกวีที่กล่าวถึงนั้นบางส่วน:

โอ้ท่านเราะฮูลลลอฮ์ โปรตกอบกู้โลกหนึ่ง...
ที่จุดชนวนสงครามและถูกแผดเผาด้วยเปลวเพลิงของมัน

ไอ้ท่านเราะซูลลลอฮ์ โปรดช่วยกอบกู้ประชาชาติ...
ในความมืดมนแห่งความสงสัย
การรอนแรมยามราตรีนั้นได้ยึดยาวยิ่งนัก

ไอ้ท่านเราะซูลลออฮ์ โปรดช่วยเหลือประชาชาติ...
ในเขาวงกตแห่งความโศกเศร้า
วิสัยทัศน์ของประชาชาติได้หลงหายไป

จนถึงคำกล่าวของนางที่ว่า:

ได้โปรดเร่งช่วยชนะ ดังที่ท่านได้เร่งมัน... ในสงครามบะดร์
ครั้งเมื่อข้าพระองค์ได้วิงวอนขอต่ออัลลลอฮ์

แล้วความอัปยศก็กลับกลายเป็นชัยชนะอันงดงาม...

แท้จริง อัลลลอฮ์ ตะอาลา
ทรงมีกองทัพที่พวกท่านไม่อาจมองเห็น

(ดังนี้

ผู้เขียนผู้นี้ได้ส่งคำวิงวอนและการขอความช่วยเหลือของตนไป
ไปยังท่านนบี ﷺ โดยร้องขอจากท่านให้ช่วยเหลือประชาชาติ
(อุมมะฮ์) ด้วยการเร่งรัดชัยชนะ ทั้งที่หลงลืม
หรือไม่ก็ด้วยความไม่รู้

ว่าชัยชนะนั้นอยู่ในพระหัตถ์ของอัลลลอฮ์ ตะอาลาเพียงผู้เดียว
มิได้อยู่ในอำนาจของท่านนบี ﷺ หรือของสิ่งถูกสร้างอื่นใด
ดังที่อัลลลอฮ์

ตะอาลาได้ตรัสไว้ในคัมภีร์อันชัดแจ้งของพระองค์ว่า:)

﴿...وَمَا التَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾

"และความช่วยเหลือทั้งหลายนั้นไม่มี (จากที่อื่นใด)
นอกจากที่อัลลลอฮ์ ผู้ทรงเดชานุภาพ

ผู้ทรงปรีชาญาณเท่านั้น" (อาล อิมรอน : 126), และอัลลอฮ์
ผู้ทรงเกียรติ ผู้ทรงสูงส่ง ตรัสว่า:

﴿إِن يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ

بَعْدِهِ...﴾

"หากว่าอัลลอฮ์ทรงช่วยเหลือพวกเจ้าก็ไม่มีผู้ใดชนะพวก
เจ้าได้ และหากพระองค์ทรงทอดทิ้งพวกเจ้าแล้ว
ก็ผู้ใดเล่าจะช่วยเหลือพวกเจ้าได้หลังจากพระองค์" (ซูเราะฮ์
อาล อิมรอน : 160)

และการกระทำดังกล่าวที่เป็นการขอดุอาอ์และการขอความ
ช่วยเหลือ (อิสติฆาเซฮ์) นั้น
คือการมอบการเคารพบูชาในรูปแบบหนึ่งจากบรรดารูปแบบ
ของการอิบาดะฮ์ให้แก่สิ่งอื่นที่ไม่ใช่อัลลอฮ์ ตะอาลา
และเป็นที่ทราบด้วยตัวบทและมติเอกฉันท์แล้วว่า
สิ่งนั้นไม่เป็นที่อนุญาต และแท้จริงอัลลอฮ์ ตะอาลา
ได้ทรงสร้างปาวของพระองค์เพื่อการเคารพอิบาดะฮ์ต่อพระ
องค์เพียงผู้เดียว และทรงส่งบรรดาเราะซูล
และทรงประทานคัมภีร์ทั้งหลายลงมา
เพื่อชี้แจงการอิบาดะฮ์นั้นและเชิญชวนไปสู่มัน ดังที่อัลลอฮ์
ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥١﴾﴾

"และข้ามิได้สร้างญิน และมนุษย์เพื่ออื่นใด
เว้นแต่เพื่อเคารพภักดีต่อข้า" [ซูเราะฮ์ อัซซารียาต : 56]
และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสอีกว่า:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

"และโดยแน่นอน เราได้ส่งร่อซูลมาในทุกประชาชาติ (โดยบัญญัติว่า) พวกท่านจงเคารพภักดีอัลลอฮ์ และจงหลีกเลี่ยงให้ห่างจากพวกเจไรต์..." (ซูเราะฮ์ อัน-นะหฺล : 36) และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสอีกว่า:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾

"และเรามีได้ส่งร่อซูลคนใดก่อนหน้าเจ้านอกจากเราได้วะฮีย์แก่เขาว่า แท้จริงไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่เที่ยงแท้ นอกจากข้า ดังนั้นพวกเจ้าจงเคารพภักดีต่อข้า" (ซูเราะฮ์ อัล-อันบิยาฮ์ : 25), และอัลลอฮ์ ผู้ทรงเกียรติ ผู้ทรงสูงส่ง ตรัสว่า:

﴿الر كِتَابٌ أَحْكَمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ ﴿١﴾ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا

اللَّهُ إِنِّي لَأَنبِي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ﴿٢﴾﴾

"อะลีฟ ลาม ร่อ คัมกีร์ที่โองการทั้งหลายของมันถูกทำให้รัดกุมมีระเบียบ แล้วถูกจำแนกเรื่องต่างๆ อย่างชัดเจน จากพระผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้เชี่ยวชาญ"

"เพื่อพวกท่านจะได้ไม่เคารพภักดีผู้ใดนอกจากอัลลอฮ์ แท้จริงฉันได้รับการแต่งตั้งจากพระองค์มายังพวกท่าน เพื่อเป็นผู้ตักเตือนและผู้แจ้งข่าวดี" (ซูเราะฮ์ ฮูด : 1, 2)

ดังนั้น อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ทรงชี้แจงอย่างชัดเจนในโองการอันชัดเจนเหล่านี้ว่า พระองค์มิได้ทรงสร้างมนุษย์และญินขึ้นมาเว้นแต่เพื่อให้พวกเขาเคารพภักดีต่อพระองค์เพียงองค์เดียว

โดยไม่มีใครเป็นหุ้นส่วนกับพระองค์ และทรงชี้แจงว่า
 พระองค์ได้ทรงส่งบรรดาเราะสุล
 ขอความสันติและความจำเริญจงประสบแด่พวกเขา
 เพื่อสั่งใช้ให้ยึดมั่นในการเคารพภักดีนี้
 และห้ามปรามสิ่งที่ตรงกันข้ามกับมัน และพระองค์
 ผู้ทรงเกริกเกียรติ ผู้ทรงเกรียงไกร ได้ทรงบอกว่า
 พระองค์ได้ทรงทำให้โองการทั้งหลายแห่งคัมภีร์ของพระองค์
 มีความมั่นคงเด็ดขาดและทรงแจกแจงไว้อย่างชัดเจน
 เพื่อจะได้ไม่มีผู้ใดถูกเคารพสักการะนอกจากพระองค์เท่านั้น
 เป็นที่ทราบว่าเป็นที่ทราบ วัตถุประสงค์หมายถึง:
 การศรัทธาในความเป็นเอกะของอัลลอฮ์
 และการเชื่อฟังต่อพระองค์
 โดยการปฏิบัติตามคำสั่งใช้ของพระองค์และละทิ้งข้อห้ามขอ
 งพระองค์
 และอัลลอฮ์ได้ทรงบัญชาและทรงบอกกล่าวถึงเรื่องนี้ไว้ในหล
 ายโองการ โดยในบรรดานั้นคือ
 พระดำรัสของพระองค์ผู้ทรงบริสุทธิ์ว่า:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ...﴾

"และพวกเขามีได้ถูกบัญชาให้กระทำอื่นใดนอกจากเพื่อ
 เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์
 เป็นผู้ที่มีเจตนาบริสุทธิ์ในการภักดีต่อพระองค์
 เป็นผู้อยู่ในแนวทางที่เที่ยงตรง..." (ซูเราะฮ์ อัลบัยยีนะฮ์ : 5)
 และอัลลอฮ์ อัชชะวะญัล ทรงตรัสว่า:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا يَٰٓأَيُّهَا...﴾

"และพระเจ้าของเจ้าบัญชาว่า
พวกเจ้าอย่าเคารพสักผู้ใดนอกจากพระองค์เท่านั้น..."
[อัลอิสรอฮ์ : 23] และอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۗ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ
الْخَالِصُ ۗ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ
اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ
كَفَّارٌ﴾

"แท้จริงเราได้ประทานคัมภีร์มายังเจ้าด้วยสัจธรรม
ดังนั้นเจ้าจงเคารพสักผู้เดียวต่ออัลลอฮ์
โดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาต่อพระองค์"

"พึงทราบเถิด

การอิบาดะฮ์โดยบริสุทธิ์ใจนั้นเป็นของอัลลอฮ์องค์เดียว
ส่วนบรรดาผู้ที่ยึดถือเอาบรรดาผู้คุ้มครองอื่นจากอัลลอฮ์
โดยกล่าวว่าเรามีได้เคารพสักผู้เดียวเขา
เว้นแต่เพื่อทำให้เราเข้าใกล้ชิดต่ออัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์
จะทรงตัดสินระหว่างพวกเขาในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันในเรื่อง
นั้น แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงชี้แนวทางแก่ผู้กล่าวเท็จ
ผู้ไม่สำนึกบุญคุณ" [ซูเราะฮ์ อัจซุม : 2-3]

และบรรดาโองการ(อายะฮ์)ในความหมายนี้มีอยู่มากมาย
และทั้งหมดนั้นล้วนบ่งชี้ถึงความจำเป็น(วาญิบ)ต้องทำอิบาดะฮ์ด้วยความอิคลาศต่ออัลลอฮ์เพียงผู้เดียว
และละทิ้งการเคารพสักการะต่อทุกสิ่งอื่นจากพระองค์
ไม่ว่าจะเป็นบรรดานบี อะลัยฮิมุศเศาะลาตุวัสสลาม
หรือผู้อื่นก็ตาม

และปราศจากข้อสงสัยว่า
การดุอาอ์เป็นหนึ่งในประเภทของการทำอิบาดะฮ์ที่สำคัญยิ่งแ
ละครอบคลุมที่สุด
ดังนั้นจึงจำเป็นต้องทำให้การดุอาอ์นั้นบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮ์เ
ียงพระองค์เดียว ดังที่พระองค์ผู้ทรงเกริกเกียรติ ผู้ทรงสูงส่ง
ตรัสว่า:

﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾

"ดังนั้นจงวิงวอนขอต่ออัลลอฮ์
โดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาต่อพระองค์
แม้ว่าพวกปฏิเสธศรัทธาจะเกลียดชังก็ตาม" [ฮอฟิร : 14]
และอัลลอฮ์ อี้ซซะวะญ์ล ตรัสว่า:

﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾

"และว่าแท้จริงบรรดามัสยิดนั้นเป็นของอัลลอฮ์ ดังนั้น
พวกเจ้าอย่าวิงวอนขอผู้ใดเคียงคู่กับอัลลอฮ์" [ญิน : 18]
และคำชี้แนะนี้ที่ให้ขอ (ดุอาอ์) จากอัลลอฮ์เท่านั้น
ครอบคลุมสิ่งถูกสร้างทั้งหมด ทั้งบรรดานบี (อะลัยฮิมุสลาม)
และผู้อื่น และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنْ

﴿الظَّالِمِينَ﴾

"และเจ้าอย่าวิงวอนสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์ที่ไม่อำนาจประโยชน์
แก่เจ้า และไม่ให้โทษแก่เจ้า หากเจ้ากระทำเช่นนั้น
แท้จริงเจ้าจะอยู่ในหมู่ผู้อธรรม" (ซูเราะฮ์ ยูนุส : 106)
และนี่คือพระดำรัสที่มีต่อท่านนบี

และเป็นที่ทราบชัดว่าอัลลอฮ์ ผู้ทรงบริสุทธิยิ่ง ได้ทรงคุ้มครองท่านให้พ้นจากการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ แต่แท้จริงสิ่งที่ประสงค์จากนั้นก็คือเพื่อเป็นการเตือนผู้อื่น แล้วพระองค์ผู้ทรงเกริกเกียรติยิ่งได้ตรัสว่า:

﴿وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنْ

الظَّالِمِينَ ﴿١٦﴾

"และเจ้าอย่าวิงวอนสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์ที่ไม่อำนาจประโยชน์แก่เจ้า และไม่ให้โทษแก่เจ้า หากเจ้ากระทำเช่นนั้น แท้จริงเจ้าจะอยู่ในหมู่ผู้อธรรม" (ซูเราะฮ์ ยูนุส : 106) และนี่คือคำตรัสที่มีต่อท่านนบี ﷺ โดยมุ่งหมายเพื่อเตือนผู้อื่น เพราะเป็นที่ทราบกันว่าอัลลอฮ์ได้คุ้มครองศาสนทูตของพระองค์ให้พ้นจากการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ แล้วอัลลอฮ์ก็ได้ทำให้การห้ามและการเตือนนั้นเข้มงวดรุนแรงยิ่งขึ้น จึงตรัสว่า:

﴿...فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ﴾

"หากเจ้ากระทำเช่นนั้น แท้จริงเจ้าจะอยู่ในหมู่ผู้อธรรม" และคำว่า การอธรรม เมื่อกล่าวโดยทั่วไป ย่อมหมายถึง การตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ที่ใหญ่หลวง ดังที่อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า:

﴿...وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾

"และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น คือ พวกที่อธรรม(แก่ตัวเอง)" (ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 254) และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสอีกว่า:

﴿...إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾

"แท้จริงการตั้งภาคนั้นเป็นความผิดอย่างมหันต์โดยแน่นอน"
(ซูเราะฮ์ ลุคมาน : 13) หากแม้ผู้เป็นนายแห่งลูกหลานอาดัม
ﷺ ทำการขอต่อผู้อื่นนอกจากอัลลอฮ์
ก็ย่อมเป็นหนึ่งในบรรดาผู้อธรรม
แล้วคนอื่นที่มีไช่ท่านเล่าจะเป็นอย่างไร?!

ดังนั้นจากโองการเหล่านี้และอื่นๆ จึงเป็นที่ทราบว่
การวิงวอนต่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์ —
ไม่ว่าจะเป็นบรรดาผู้ตาย ต้นไม้ เจริต และอื่นๆ —
นั้นเป็นการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์
และเป็นการขัดแย้งต่อเตาฮีดของอัลลอฮ์ในเรื่องอิบาดะฮ์
ซึ่งเป็นเป้าประสงค์ที่อัลลอฮ์ทรงสร้างสองจำพวกคือญินและม
นุษย์

และเพื่อสิ่งนี้เองพระองค์ทรงส่งบรรดาเราะซูลและประธานคัม
ภีร์ลงมา อีกทั้งเป็นสิ่งที่ขัดแย้งกับความหมายของคำว่า "ลา
อิลาฮะ อิลลัลลอฮ์"
ที่ปฏิเสธการอิบาดะฮ์ต่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์
และยืนยันมั่นให้แก่อัลลอฮ์ผู้เดียว ดังที่อัลลอฮ์ ตะอาลา
ทรงตรัสว่า:

﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ

الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾

"เช่นนั้นแหละ เพราะว่าอัลลอฮ์ คือผู้ทรงสูงจะ
และแท้จริงสิ่งที่พวกเขาวิงวอนขออื่นจากพระองค์นั้นมันเป็น
เท็จ และแท้จริงอัลลอฮ์พระองค์เป็นผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงยิ่งใหญ่"

(อัล-ฮัจญ์: 62)

และนี่คือหลักของศาสนา และเป็นรากฐานของมิลละฮ์ และบรรดาการอิบาดะฮ์ทั้งหลายจะไม่ถูกต้อง นอกจากภายหลังจากที่หลักการนี้ถูกต้องแล้ว ดังที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكَ لَئِن أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٢﴾﴾

"และโดยแน่นอน ได้มีวะฮีย์มายังเจ้า (มุฮัมมัด) และมายังบรรดานบีก่อนหน้าเจ้าหากเจ้าตั้งภาคี (กับอัลลอฮ์) แน่แน่นอนการงานของเจ้าก็จะไร้ผล และแน่นอนเจ้าจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน" [ซูเราะฮ์ อัล-ฮัจญ์: 65]· อัลลอฮ์ ผู้ทรงบริสุทธิ์ผู้ทรงสูงส่งยิ่ง ตรัสว่า:

﴿...وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

"และหากพวกเขาได้ให้มีภาคีขึ้นแล้ว แน่แน่นอนสิ่งที่พวกเขาเคยกระทำกันมาก็สูญสิ้นไปจากพวกเขา" (อัลอันอาม : 88)

จากที่กล่าวมาข้างต้น ปรากฏว่า ศาสนาอิสลามและการปฏิญาณตนว่า "ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์" มีรากฐานอันยิ่งใหญ่สองประการ:

ประการหนึ่ง:

จะต้องไม่ทำการเคารพสักการะนอกจากอัลลอฮ์เพียงผู้เดียว โดยไม่ตั้งสิ่งใดๆ เป็นภาคีกับพระองค์ ดังนั้น ผู้ใดวอนขอ

(ดูอาอ์) ต่อบรรดาผู้ตาย ไม่ว่าจะเป็นนบีหรือผู้อื่นก็ตาม หรือวอนขอต่อรูปเคารพ ต้นไม้ หิน หรือสิ่งถูกสร้างอื่นใด หรือวิงวอนขอความช่วยเหลือจากสิ่งเหล่านั้น หรือแสวงหาความใกล้ชิดต่อพวกมันด้วยการเชือดบูชาและการบนบาน หรือทำการละหมาดให้แก่พวกมัน หรือกราบต่อพวกมัน

แท้จริงเขาได้ยึดถือสิ่งเหล่านั้นเป็นพระเจ้าอื่นจากอัลลอฮ์ และได้ทำให้พวกมันเป็นภาคีเทียบเคียงกับพระองค์ ผู้ทรงมหาบริสุทธิและสูงส่ง และเป็นการขัดแย้งและลบล้างความหมายของ

“ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮ์” คือ ไม่มีผู้ใดสมควรได้รับการเคารพสักการะนอกจากอัลลอฮ์

ประการที่สอง: เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา เฉพาะด้วยบัญญัติของนบีและเราะซูล (ศาสนทูต) ของพระองค์ ﷺ เท่านั้น ดังนั้นผู้ใดที่อุตริกรรม (บิดอะฮ์) ในศาสนาในสิ่งที่อัลลอฮ์ไม่ได้อนุญาต เขาย่อมยังไม่บรรลุความหมายของคำปฏิญาณว่า มุฮัมมัดคือเราะซูล (ศาสนทูต) ของอัลลอฮ์ และการทำงานของเขาย่อมไม่เป็นประโยชน์แก่เขาและไม่เป็นที่ยอมรับโดยอัลลอฮ์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

﴿وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا ﴿٢٥﴾﴾

"และเรามุ่งสู่ส่วนหนึ่งของการทำงานที่พวกเขาได้ปฏิบัติไปแล้วเราจะทำให้มันไร้คุณค่ากลายเป็นละอองฝุ่นที่ปลิวว่อน"

(อัลฟุรคอน : 23)

และความหมายของคำว่าภาระงานที่ถูกกล่าวไว้ในอายะฮ์นั้น
คือ ภาระงานของผู้ที่เสียชีวิตโดยเขาได้ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์
ผู้ทรงเกริกเกียรติ ผู้ทรงสูงส่ง

และนับรวมในนี้ด้วยก็คือ:

บรรดาภาระงานที่อุตริขึ้นซึ่งอัลลอฮ์มิได้อนุญาต

เพราะแท้จริงภาระงานเหล่านั้นจะกลายเป็นเพียงธุลีที่ปลิวกระ
จายในวันกียามะฮ์

เนื่องจากมันไม่สอดคล้องกับศาสนบัญญัติอันบริสุทธิ์ของพร
องค์ ดังที่ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า:

«مَنْ أَحَدَّثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ».

"ผู้ใดที่ทำอุตริกรรมขึ้นในศาสนาของเรา
โดยสิ่งนั้นไม่ใช่มาจากศาสนาแต่อย่างใด สิ่งนั้นก็ถูกปฏิเสธ"
หะดีษบทนี้เป็นที่เห็นพ้องต้องกันว่าถูกต้อง

สรุปความได้ว่า: นักเขียนหญิงท่านนี้ได้หันไปวิงวอนและ
ขอพรต่อท่านเราะซูลุลลอฮ์ มุฮัมหมัด ﷺ
และละเลยต่อพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าแห่งสากลโลก ผู้ซึ่งช่วยชนะ
อันตราย

และคุณประโยชน์นั้นขึ้นอยู่กับพระหัตถ์ของพระองค์แต่เพียงผู้เดีย
ย และไม่มีสิ่งใดเลยจากทั้งหมดนั้นอยู่ในอำนาจของผู้ใดอื่น

และไม่มีข้อสงสัยว่านี่คือการอธรรมที่ยิ่งใหญ่และร้ายแรง
และอัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงส่งไซ้ให้วิงวอนขอต่อพระองค์ผู้ทรงบริ
สุทธิยิ่ง

และได้ทรงสัญญาแก่ผู้ที่วิงวอนขอต่อพระองค์ว่าจะได้รับการ
ตอบรับ

และได้ทรงชุบเชิญผู้ที่หยิ่งยะโสจากสิ่งนั้นว่าจะถูกให้เข้าสู่รณ
ญะฮ์อันนัม ดังที่พระองค์ ﷻ ได้ตรัสว่า:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي
سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴿٦٠﴾﴾

"และพระเจ้าของพวกเจ้าตรัสว่า จงวิงวอนขอต่อข้า
ข้าจะตอบรับแก่พวกเจ้า

ส่วนบรรดาผู้โอหังต่อการเคารพภักดีแก่ข้ามัน
จะเข้าไปอยู่ในรณอย่างต่ำต้อย" [ซอ फिर : 60] หมายถึง
บรรดาผู้ที่อับยศและตกต่ำ

ดังนั้นโองการอันทรงเกียรตินี้จึงชี้ให้เห็นว่าการขอต่ออาฮ์นั้นคือ
ออิบาดะฮ์ และว่าผู้ใดที่หยิ่งยะโสต่อการขอต่ออาฮ์
ที่พำนักของเขาคือรณญะฮ์อันนัม

ดังนั้นเมื่อสภาพของผู้ที่หยิ่งยะโสจากการวิงวอนขอต่ออัลลอ
ฮ์เป็นเช่นนี้

แล้วสภาพของผู้ที่วิงวอนขอต่อผู้อื่นและหันเหจากพระองค์แล้ว
จะเป็นเช่นไร

ทั้งที่พระองค์ผู้ทรงบริสุทธิ์ผู้ทรงสูงส่งนั้นทรงอยู่ใกล้
ทรงเป็นเจ้าของทุกสรรพสิ่ง และทรงสามารถเหนือทุกสิ่ง
ดังที่พระองค์ผู้ทรงสูงส่งได้ตรัสว่า:

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا
لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿٧٣﴾﴾

"และเมื่อบ่าวของข้าถามเจ้าถึงข้าแล้วก็ (จงตอบเถิดว่า)
แท้จริงข้ามันอยู่ใกล้ ข้าจะตอบรับคำวิงวอนของผู้ที่วิงวอน

เมื่อเขาวิงวอนต่อข้า ดังนั้น พวกเขาจึงตอบรับข้าเกิด และลงศรัทธาต่อข้า เพื่อว่าพวกเขาจะได้อยู่ในทางที่ถูกต้อง" [อัลบะกะอเราะฮฺ : 186] และท่านนบี ﷺ

ได้กล่าวไว้ในหะดีษเศาะฮี้หฺว่า

แท้จริงการดออาอันนั้นคืออิบาดะฮฺ

และท่านได้กล่าวแก่บุตรของลุงของท่าน अबดุลลอฮฺ บิน

อับบาส เราะฎียัลลอฮฺอันฮูมา ว่า:

«حَفِظِ اللَّهَ يَحْفَظَكَ، احْفَظِ اللَّهَ يَحْدُ مُجَاهَكَ، إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ، وَإِذَا

اسْتَعْنَتَ فَاسْتَعِنِ بِاللَّهِ».

“เจ้าจงปกป้องรักษา(ศาสนาของ)อัลลอฮ์

แล้วอัลลอฮ์จะทรงปกป้องรักษาเจ้า

จงปกป้องรักษา(ศาสนาของ)อัลลอฮ์ เจ้าจะพบพระองค์อยู่บน

หนทางของเจ้า เมื่อเจ้าต้องการขอ ก็จงขอจากอัลลอฮ์

และเมื่อจะขอความช่วยเหลือ

ก็จงขอความช่วยเหลือจากอัลลอฮ์”

บันทึกโดย

อັตติรมิซียฺและคนอื่นๆ

และท่านเราะซูลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวว่า:

«مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَدْعُو لِلَّهِ نِدَاءً؛ دَخَلَ النَّارَ».

“ผู้ใดที่เสียชีวิตไปโดยที่เขาได้ขอต่อสิ่งใดเพื่อเป็นภาคี

บอัลลอฮ์ เขาจะตกนรกอย่างแน่นอน” บันทึกโดย อัล-บุคอรี

และในเศาะฮี้ฮฺยฺน จากท่านนบี ﷺ ท่านถูกถามว่า:

“บาปใดที่ใหญ่หลวงที่สุด?” ท่านกล่าวว่า:

«أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدَاءً وَهُوَ خَلَقَكَ».

"คือการที่เจ้าตั้งสิ่งอื่นใดเป็นภาคีแก่อัลลอฮ์ ทั้ง ๆ
ที่พระองค์ทรงสร้างเจ้า" และคำว่า "الندى" หมายถึง
ผู้เท่าเทียมและผู้เสมอเหมือน
ดังนั้นผู้ใดที่ดออาห์ต่อสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์
หรือขอความช่วยเหลือจากมัน หรือบนบานให้มัน
หรือเชือดสัตว์เพื่อมัน
หรือได้มอบหมายการอิวาตะฮ์ใดก็ตามให้แก่มันนอกเหนือจาก
ที่กล่าวมาแล้ว
แน่นอนว่าเขาได้ยึดถือสิ่งนั้นเป็นผู้เท่าเทียมกับอัลลอฮ์
ไม่ว่าผู้นั้นจะเป็นนบี วะลีย์ มะลาอิกะฮ์ ญิน รูปเคารพ
หรือสิ่งที่ถูกสร้างอื่น ๆ ก็ตาม

ในที่นี้อาจมีผู้กล่าวว่า:
แล้วบทบัญญัติของการขอจากคนที่ยังมีชีวิตอยู่และอยู่ต่อหน้า
ในสิ่งที่เขาสามารถทำได้
และการขอความช่วยเหลือจากเขาในเรื่องทางรูปธรรมที่เขา
สามารถทำได้นั้น เป็นอย่างไร? คำตอบก็คือ:
สิ่งนี้มิใช่เป็นส่วนหนึ่งของการตั้งภาคี
หากแต่เป็นเรื่องปกติที่อนุญาตได้ในหมู่มุสลิม
ดังที่อัลลอฮ์ได้ตรัสไว้ในเรื่องราวของท่านนบีมุซา
อะลีย์ฮิสสลาม ว่า

﴿...فَاسْتَعَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ...﴾

"ดังนั้น

คนที่มาจากพวกพ้องของเขาได้ร้องขอความช่วยเหลือ
เพื่อให้ปราบฝ่ายที่เป็นศัตรูของเขา" (อัลเกาะศ็อศ : 15)

และดั่งที่อัลลอฮ์

ตะอาลา

ตรัสไว้เกี่ยวกับเรื่องราวของท่านนบีมุซา

อะลัยฮิสสลาม

อีกด้วยว่า:

﴿فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ...﴾

"ดังนั้น

เขาจึงออกจากเมืองนั้นในสภาพหวาดกลัวว่าจะเกิดภัย..."

[ซูเราะฮ์ อัลเกาะศ็อศ: 21]،

และเช่นเดียวกับที่มนุษย์ขอความช่วยเหลือจากบรรดาสหายน
ของตนในสงคราม และในเรื่องอื่น ๆ ที่ประสบแก่ผู้คนที่
ซึ่งพวกเขาจำเป็นต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน

และอัลลอฮ์ได้ทรงบัญชาท่านนบี

ﷺ ให้แจ้งแก่ประชาชาติของท่านว่า

แท้จริงท่านไม่มีอำนาจที่จะสร้างประโยชน์หรือบิดเป่าสิ่งชั่วร้าย
แก่ผู้ใดได้

แล้วพระองค์อัลลอฮ์ผู้ทรงบริสุทธิและสูงสุดตรัสว่า:

﴿قُلْ إِنَّمَا أَدْعُو رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ۝ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا

رَشَدًا ۝﴾

"จงกล่าวเถิด

(มุฮัมมัด)

ว่า

แท้จริงฉันวิงวอนขอต่อพระเจ้าของฉัน

และฉันจะมีตั้งผู้ใดเป็นภาคีต่อพระองค์"

"จงกล่าวเถิด

(มุฮัมมัด)

ว่า

แท้จริงฉันไม่มีอำนาจที่จะให้โทษและให้คุณแก่พวกท่าน"

[ซูเราะฮ์ อัล-ญิน: 21, 22], และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสอีกว่า:

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ
لَاسْتَكْتَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾

"จงกล่าวเถิดว่า (มุฮัมมัด)
ว่าฉันไม่มีอำนาจที่จะครอบครองประโยชน์ใด ๆ และโทษใด ๆ
ไว้เป็นกรรมสิทธิ์แก่ตัวของฉันได้
นอกจากสิ่งที่อัลลอฮฺทรงประสงค์เท่านั้น
และหากฉันเป็นผู้ที่รู้สิ่งเร้นลับแล้ว
แน่นอนฉันก็ยอมมอบโดยสิ่งที่ดีไว้มากมายแล้ว
และความชั่วร้ายก็ยอมไม่ต้องฉันได้ ฉันมิใช่ใครอื่น
นอกจากผู้ตักเตือน
และผู้ประกาศข่าวดีแก่กลุ่มชนที่ศรัทธาเท่านั้น" (ซูเราะฮ์ อัล-
อะฮฺรอฟ : 188)

และอายะฮฺในความหมายนี้มีอยู่มากมาย
เป็นที่ทราบกันว่า ท่านนบี ﷺ
จะไม่วิงวอนขอต่อผู้ใดนอกจากพระเจ้าของท่านเท่านั้น
ดังที่มีหลักฐานยืนยันว่า ในวันบดร์
ท่านได้ขอความช่วยเหลือจากอัลลอฮ์
และขอให้พระองค์ทรงประทานชัยชนะเหนือศัตรูของท่าน
และท่านได้วิงวอนอย่างหนักในเรื่องนั้น โดยกล่าวว่า: «يا رب!
انجز لي ما وعدتني» ความว่า: "โอ้ พระผู้อภิบาล!
โปรดทรงทำให้สิ่งที่พระองค์ได้สัญญาแก่ข้าพระองค์สำเร็จเถิด"
จนกระทั่ง อัศศิดดีกผู้ยิ่งใหญ่ อนุบักกร รอฎียัลลอฮฺอันฮู
ได้กล่าวว่า: พอแล้วเถิด โอ้ รอซูลของอัลลอฮ์
แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงทำให้คำสัญญาที่พระองค์ทรงให้ไว้แก่ท

านนั้นเป็นจริง และอัลลอฮ์ ตะอาลา
ได้ประทานโองการของพระองค์ลงมาในเรื่องนั้น โดยตรัสว่า:

﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُم بِآلِفٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ

﴿مُرْدِفِينَ﴾

"จงรำลึกขณะที่พวกเจ้าขอความช่วยเหลือยามคับขันต่อ
พระเจ้าของพวกเจ้า

แล้วพระองค์ก็ได้ทรงรับสนองแก่พวกเจ้าว่า

แท้จริงข้าจะช่วยพวกเจ้าด้วยมลาอิกะฮ์หนึ่งพันตน

โดยทยอยกันลงมา" [อัลอันฟาล : 9] อัลลอฮ์
(มหาบรียูตฺแต่พระองค์)

ได้ทรงเตือนให้พวกเขาระลึกถึงการวิงวอนขอความช่วยเหลือ
ของพวกเขาในบรรดาโองการเหล่านี้

และได้ทรงแจ้งว่าพระองค์ได้ทรงตอบรับการขอของพวกเขาแ
ล้ว จึงทรงหนุนไพร่พลด้วยเหล่ามลาอิกะฮ์

เพื่อเป็นการแจ้งข่าวดีแห่งชัยชนะ

และเพื่อให้หัวใจของพวกเขาเกิดความสงบมั่นใจ

และพระองค์ได้ทรงชี้แจงว่า

แท้จริงชัยชนะนั้นมิได้มาจากมลาอิกะฮ์

หากแต่เป็นชัยชนะที่มาจากพระองค์เท่านั้น

แล้วพระองค์ตรัสว่า:

﴿وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ...﴾

"และไม่มีการช่วยเหลือ

นอกจากที่มาจากที่อัลลอฮ์เท่านั้น..." (อาลา อิมรอน : 126)

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾

"และแน่นอน

อัลลอฮ์ได้ทรงช่วยเหลือพวกเจ้าที่บะดร์มาแล้ว ทั้ง ๆ

ที่พวกเจ้าเป็นพวกด้อยกว่า

ดังนั้นพวกเจ้าพึงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด

เพื่อว่าพวกเจ้าจักขอบคุณ" [อาล อิมรอน : 123]

อัลลอฮ์ผู้ทรงสูงส่งได้ชี้แจงไว้ในอายะฮ์นี้ว่า

แท้จริงพระองค์ผู้ทรงบริสุทธิ์ทรงเป็นผู้ช่วยเหลือพวกเขาในสงครามบัตร์ จึงรู้ได้ว่า

สิ่งที่พระองค์ได้ประทานแก่พวกเขาจากอาวุธและกำลัง

และสิ่งที่พระองค์ทรงเสริมกำลังพวกเขาด้วยเหล่ามลาอิกะฮ์

ทั้งหมดนั้นเป็นส่วนหนึ่งจากเหตุแห่งชัยชนะ เป็นชาวดิ

และเป็นความสงบนิ่งของหัวใจ

และชัยชนะมิได้มาจากสิ่งเหล่านั้น

แต่แท้จริงชัยชนะนั้นมาจากอัลลอฮ์เพียงพระองค์เดียว

แล้วเหตุใดผู้เขียนสตรีผู้นี้หรือผู้อื่นจึงกล้ามุ่งเอาการวิงวอนขอ

ความช่วยเหลือและการขอชัยชนะของตนต่อท่านนบี ﷺ

แล้วผินหลังให้พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก

ผู้ทรงเป็นผู้ครอบครองทุกสิ่ง และผู้ทรงสามารถเหนือทุกสิ่ง?!

ไม่มีข้อสงสัยว่า นี่เป็นความโง่เขลาที่น่าเกลียดชังที่สุด

แต่แท้จริงแล้วเป็นหนึ่งในบาปการตั้งภาคีที่ยิ่งใหญ่ที่สุด

ดังนั้น เป็นหน้าที่ของผู้เขียนหญิงผู้นี้ที่จะต้องเตาบะฮ์

(กลับใจต่ออัลลอฮ์)

อย่างจริงใจ

และการสำนึกผิดอย่างจริงใจนั้นประกอบด้วยหลายประการ
ดังนี้: หนึ่ง: เสียใจจากสิ่งที่ได้เกิดขึ้นเนื่องจากบาปนั้น
ลำดับที่สอง: คือ การเลิกจากความผิดที่ได้กระทำไปแล้ว
ประการที่สาม: ตั้งใจอย่างแน่วแน่จะไม่กลับไปทำอีก
ทั้งเพื่อเทิดทูนอัลลอฮ์ ด้วยความบริสุทธิ์ใจต่อพระองค์
ปฏิบัติในสิ่งที่พระองค์สั่งใช้

และระมัดระวังต่อสิ่งที่พระองค์ทรงห้ามไว้
นี่แหละคือการกลับเนื้อกลับตัวที่บริสุทธิ์ใจ

และยังมีประการที่สี่ซึ่งเฉพาะเมื่อการล่วงละเมิดเกิดขึ้นต่อสิทธิ
ของเพื่อนมนุษย์ คือ: ประการที่สี่:
การคืนสิทธิให้แก่ผู้มีสิทธิโดยชอบ
หรือการขอให้เขายกโทษให้

และอัลลอฮ์ได้ทรงบัญชาให้ปวงบ่าวของพระองค์ทำการ
กลับตัวกลับใจ (เตาบะฮ์)

และทรงสัญญาว่าจะทรงรับการเตาบะฮ์ของพวกเขา
ดังที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

﴿...وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾﴾

"และพวกเจ้าทั้งหลายจงขอลุแก่โทษต่ออัลลอฮ์เถิด
โอ้อับรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย เพื่อที่ว่าพวกเจ้าจะได้รับชัยชนะ"
(ซูเราะฮ์ อันนุร : 31)
และพระองค์ได้ตรัสเกี่ยวกับชาวอัลนะศอรอว่า :

﴿أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لَهُ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٦١﴾﴾

"พวกเขาจะไม่สำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวต่ออัลลอฮ์
และขอกยกโทษต่อพระองค์กระนั้นหรือ

และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงเอ็นดูเมตตาเสมอ"
[ซูเราะฮ์ อัลมาอิดะฮ์ : 74], และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสอีกว่า:

﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿٦٨﴾ يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا ﴿٦٩﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٠﴾﴾

"และบรรดาผู้ที่ไม่มีวิงวอนขอพระเจ้าอื่นใดคู่เคียงกับอัลลอฮ์ และพวกเขาไม่ฆ่าชีวิตซึ่งอัลลอฮ์ทรงห้ามไว้ เว้นแต่เพื่อความยุติธรรม และพวกเขาไม่ผิดประเวณี และผู้ใดกระทำความเช่นนั้น เขาจะได้พบกับความผิดอันมหันต์ การลงโทษในวันกียามะจะถูกเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่าสำหรับเขา และเขาจะอยู่ในนั้นอย่างอับยศ เว้นแต่ผู้ที่กลับเนื้อกลับตัว และศรัทธาและประกอบกิจการงานที่ดี เขาเหล่านั้นแหละอัลลอฮ์จะทรงเปลี่ยนความชั่วของพวกเขาเป็นความดี และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ" (อัลฟุรคอน : 68-70) และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสอีกว่า:

﴿وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٦٥﴾﴾

"และพระองค์คือผู้ทรงรับการขออภัยโทษจากปวงบ่าวของพระองค์ และทรงอภัยจากความผิดทั้งหลายและพระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่คุณเจ้ากระทำ" (ซูเราะฮ์ อัล-ชูรอ : 25)

มีหะดีษที่ถูกต้อง โดยที่ท่านเราะซูลลอฮ์ ﷺ กล่าวว่า:
«الإِسْلَامُ يَهْدِي مَا كَانَ قَبْلَهُ، وَالتَّوْبَةُ تَجْبُ مَا كَانَ قَبْلَهَا».

อิสลามจะลบล้างบาปก่อนหน้านั้น(ก่อนเข้ารับอิสลาม)
และการกลับใจ (เตาบะฮ์) จะลบล้างบาปก่อนหน้านั้น

ข้าพเจ้าได้เรียบเรียงถ้อยคำโดยสังเขปเหล่านี้
เนื่องจากอันตรายอันใหญ่หลวงของการตั้งภาคีกับอัลลอฮ์
และด้วยเหตุที่มันเป็นบาปที่ยิ่งใหญ่ที่สุด
และด้วยความเกรงว่าอาจมีผู้หลงเชื่อสิ่งที่ผู้เขียนสตรีผู้นี้ได้
เผยแพร่ออกมา

และด้วยเหตุว่าการตัดเตือนเพื่อเห็นแก่อัลลอฮ์และต่อปวงบ่าว
ของพระองค์นั้นเป็นหน้าที่จำเป็น เราขอต่ออัลลอฮ์
ผู้ทรงเกียรติยศและสง่าราศี โปรดให้สิ่งนี้ก่อให้เกิดประโยชน์
และโปรดทำให้สภาพการณ์ของพวกเราและของบรรดามุสลิม
ทุกคนดีขึ้น

และโปรดประทานความเข้าใจในศาสนาอย่างถ่องแท้แก่พวกเรา
ทุกคน และโปรดให้เรายืนหยัดมั่นคงอยู่บนมัน
และโปรดคุ้มครองเราและบรรดามุสลิมทุกคนให้พ้นจากความ
ชั่วร้ายจากตัวเราเอง และจากความชั่วของการงานของเรา
แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงคุ้มครองอุปถัมภ์ในเรื่องนั้น
และทรงเดชานุภาพเหนือมัน

และขออัลลอฮ์ทรงโปรดประทานพรและความสันติ
และประทานความจำเริญ

แต่บ่าวของพระองค์และศาสนทูตของพระองค์

คือท่านนบีของเรา มุฮัมมัด คือลัลลิลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

ครอบครัวของท่านและอัครสาวกของท่าน

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

สารฉบับที่ : 3

ในหุ้่มของการขอความช่วยเหลือจากญินและ ชัยฏอน และการบนบานให้พวกมัน

จาก อัब्ดุลอะซีซ บิน อัब्ดุลลอฮ บิน บาซ
ถึงผู้ใดก็ตามจากบรรดามุสลิมที่ได้พบเห็นสิ่งนี้
ขอให้อัลลอฮทรงประทานความสำเร็จแก่ฉันและพวกเขาในกา
รียัดมันในศาสนาของพระองค์
และให้ยืนหยัดมันคงอยู่บนมัน อามีน

อัสสลามอะลัยกุม ะเราะฮมะตุ้ลลอฮ ะบะเราะกาตุฮ
อนึ่ง:

มีพี่น้องบางท่านได้สอบถามข้าพเจ้าเกี่ยวกับสิ่งที่บรรดาผู้เข
ลาบางคนกระทำอยู่

นั่นคือการวิงวอนขอต่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์

ผู้ทรงมหาดปรีดิ์

และการขอความช่วยเหลือจากสิ่งอื่นเหล่านั้นในกิจธุระอันสำ
คัญ; เช่น

การวิงวอนขอต่อบรรดาญินและการขอความช่วยเหลือจากพ
วักมัน การบนบานให้แก่พวกมัน

และการเชือดสัตว์บูชาให้แก่พวกมัน.

และในบรรดาสິ่่นนั้นอีกเช่นกัน คือคำกล่าวของบางคนว่า
("โอ้ เจ็ดเอ๋ย") หมายถึง เจ็ดคนจากบรรดาหัวหน้าญิน:
"จงนำเขาไป จงหักกระดูกของเขา จงตีมเลือดของเขา

จงทารุณกรรมเขา โอ้ เจ็ดเอ๋ย จงทำกับเขาเช่นนั้น”
หรือคำกล่าวของบางคนว่า: “จงเอาเขาไปเกิด
ไว้ญินแห่งยามเที่ยง, ไว้ญินแห่งยามอัศร์”
และสิ่งนี้พบได้มากในบางภูมิภาคทางภาคใต้
และสิ่งที่เข้าข่ายเรื่องนี้ ได้แก่:

การขอดูอาห์จากผู้เสียชีวิตจากหมู่บรรดานบี ศอลิห์ และผู้อื่น
ตลอดจนการขอดูอาห์จากมลาอิกะฮ์และการวิงวอนขอความ
ช่วยเหลือจากพวกเขา ทั้งหมดนี้และสิ่งที่คล้ายคลึงกัน
ล้วนเกิดขึ้นจากคนจำนวนมากในหมู่ผู้ที่อ้างว่านับถือศาสนา
อิสลาม อันเกิดจากความโง่เขลาของพวกเขา
และการเลียนแบบผู้มาก่อน

และบางทีก็มีบางคนพ่นปรนในเรื่องนี้ โดยยกเป็นข้ออ้างว่า
“นี่เป็นเพียงลมปาก เราไม่ได้ตั้งใจและมีได้เชื่อถือนั่น”

เขายังถามฉันอีกด้วยว่า:

เกี่ยวกับบทบัญญัติว่าด้วยการสมรสกับผู้ที่เป็นที่รู้กันว่าประก
อบการงานเหล่านี้ สัตว์เชือดของพวกเขา

การละหมาดญะนาเซฮ์ให้พวกเขา

และการละหมาดตามหลังพวกเขา

ตลอดจนการให้ความเชื่อแก่พวกผู้ทำไสยศาสตร์และนักพยา
กรณ์ เช่น

ผู้ที่อ้างว่ารู้โรคและสาเหตุของมันเพียงแค่ตรวจดูสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
ที่ได้สัมผัสร่างกายของผู้ป่วย เช่น ผ้าโพกศีรษะ กางเกง
และผ้าคลุมศีรษะของสตรี และสิ่งที่ทำนองเดียวกัน

คำตอบ:

มวลการสรรเสริญเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์เพียงพระองค์เดียว

ขอพรอันประเสริฐและความศานติจงมีแด่ผู้ห่มมัต
ผู้ซึ่งไม่มีศาสนทูตใดหลังจากท่าน
และครอบครัวและบรรดาเศาะฮาบะฮ์ของท่าน
ตลอดจนบรรดาผู้ที่ได้รับทางนำจากพวกเขาจนถึงวันแห่งกา
รพิพากษา

อนึ่ง: แท้จริง อัลลอฮ์ ชูบฮานะฮฺวะตะอาลา
ได้ทรงสร้างทั้งญินและมนุษย์ขึ้นมาเพื่อการเคารพสักการะต่อ
พระองค์เพียงผู้เดียว
และไม่ทำการสักการะต่อผู้ใดร่วมกับพระองค์
และเพื่อให้พวกเขาอุทิศการวิงวอนและการขอความช่วยเหลือ
การเชือดพลี การบনบาน และบรรดาการอิบาดะฮ์ทั้งหมด
แต่พระองค์เท่านั้น
และแท้จริงพระองค์ได้ทรงส่งบรรดาศาสนทูตมาด้วยศาสนดั่ง
กล่าว และทรงสั่งใช้พวกเขาในสิ่งนั้น
และทรงประทานคัมภีร์จากสวรรค์ลงมา
ซึ่งอันยิ่งใหญ่ที่สุดคืออัลกุรอานอันทรงเกียรติ
เพื่อชี้แจงเรื่องดังกล่าวและเรียกร้องไปสู่มัน
และเพื่อเตือนผู้คนให้ระวังจากการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์
และการเคารพสักการะสิ่งอื่นนอกจากพระองค์
และนี่คือแก่นแกนอันเป็นรากฐานสูงสุดของบรรดาหลักการที่
งมवल และเป็นรากฐานของหลักศรัทธาและศาสนา
นี้แหละคือความหมายของการปฏิญาณตนว่า
ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์
และความจริงของถ้อยคำคือ:
“ไม่มีผู้ใดที่ควรได้รับการสักการะอย่างแท้จริงนอกจากอัลลอ

ฮ์เท่านั้น”

ดังนั้นมันจึงปฏิเสธความเป็นพระเจ้าและการเคารพสักการะของสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์ และยืนยัน—คือ การอิวาเดฮ์—ให้เป็นของอัลลอฮ์เพียงผู้เดียว

มิใช่สำหรับสิ่งใดอื่นจากบรรดาสรรพสิ่งที่ถูกสร้างทั้งมวล และหลักฐานเกี่ยวกับประเด็นนี้จากคัมภีร์อัลกุรอานและสุนนะฮ์ของเราะซูลของพระองค์ ﷺ นั้นมีมากมาย เช่น: อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥١﴾﴾

"และข้ามิได้สร้างญิน และมนุษย์เพื่ออื่นใด เว้นแต่เพื่อเคารพภักดีต่อข้า" [ซูเราะฮ์ อัซ-ซารียาต : 56] และอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ...﴾

"และพระเจ้าของเจ้าบัญชาว่า พวกเจ้าอย่าเคารพภักดีผู้ใดนอกจากพระองค์เท่านั้น..." [อัลอิสรอฮ์ : 23] และอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ...﴾

"และพวกเขามิได้ถูกบัญชาให้กระทำอื่นใดนอกจากเพื่อเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ เป็นผู้ที่มีเจตนาบริสุทธิ์ในการภักดีต่อพระองค์ เป็นผู้อยู่ในแนวทางที่เที่ยงตรง..." (ซูเราะฮ์ อัลบัยยนิฮ์ : 5) และอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي

"และพระเจ้าของพวกเจ้าตรัสว่า จงวิงวอนขอต่อข้า
 ข้าจะตอบรับแก่พวกเจ้า
 ส่วนบรรดาผู้โหยงต่อการเคารพภักดีแก่ข้านั้น
 จะเข้าไปอยู่ในนรกอย่างต่ำต้อย" [ซอ फिर : 60] และอัลลอฮ์
 ตะอาลา ตรัสอีกว่า:

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ...﴾

"และเมื่อบ่าวของข้าถามเจ้าถึงข้าแล้วก็ (จงตอบเถิดว่า)
 แท้จริงข้านั้นอยู่ใกล้ ข้าจะตอบรับคำวิงวอนของผู้ที่วิงวอน
 เมื่อเขาวิงวอนต่อข้า..." สุเราะฮ์อัลบะกะอเราะฮ์ อายะฮ์ที่ 186

ดังนั้น อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ทรงชี้แจงในอายะฮ์เหล่านี้ว่า
 พระองค์ได้ทรงสร้างสองจำพวก คือ ญินและมนุษย์
 เพื่อการเคารพภักดีต่อพระองค์
 และพระองค์ได้ทรงกำหนดชี้ขาด — กล่าวคือ —
 ทรงสั่งใช้และทรงกำชับ
 แก่บ่าวของพระองค์ไว้ในโองการอันชัดเจนของอัลกุรอาน
 และผ่านคำพูดของรอซูล ศอละลอลอฮู อะลัยฮิ วะซัลลิม
 ว่าอย่าได้มีการเคารพสักการะต่อผู้ใดนอกจากพระเจ้าของพวกเขา

และพระองค์ได้ทรงชี้แจงว่า
 การขอต่ออาอ์เป็นอิมานอันยิ่งใหญ่
 ผู้ใดหยิ่งยะโสจากมันก็จะเข้าสู่ไฟนรก
 และได้ทรงสั่งใช้บ่าวของพระองค์ให้ต่ออาอ์ต่อพระองค์เพียงผู้เดียว
 และทรงแจ้งว่าพระองค์ทรงอยู่ใกล้

ทรงตอบรับดูอาฮ์ของพวกเขา

ดังนั้นจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับบ่าวทุกคนที่จะต้องดูอาฮ์เฉพาะ
ต่อพระผู้อภิบาลของพวกเขาเท่านั้น

เพราะมันเป็นอิบาดะฮ์ประเภทหนึ่งที่พวกเขาถูกสร้างขึ้นมา
เพื่อมัน และถูกสั่งใช้ให้กระทำมัน และพระองค์ตรัสว่า:

﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٦﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ
وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٧﴾﴾

"จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงการละหมาดของฉัน
และการอิบาดะฮ์ ของฉัน และการมีชีวิตของฉัน
และการตายของฉันนั้นเพื่ออัลลอฮ์ผู้เป็นพระเจ้าแห่งสากลโล
กเท่านั้น

"ไม่มีภาคใด ๆ แก่พระองค์
และด้วยสิ่งนั้นแหละข้าพระองค์ถูกใช้
และข้าพระองค์คือคนแรกในหมู่ผู้สาวามิกัดทั้งหลาย" 163

[ซูเราะฮ์ อัล-อันอาม : 162-163]

ดังนั้น อัลลอฮ์ได้ทรงบัญชาแก่ท่านนบี ﷺ
ให้แจ้งแก่ผู้คนว่า แท้จริงการละหมาดของท่าน
และการเชือดสัตว์พลีของท่าน —ได้แก่การเชือด—
และการมีชีวิตของท่านและการตายของท่านนั้น
เพื่ออัลลอฮ์ผู้เป็นพระผู้อภิบาลแห่งสิ่งถูกสร้างทั้งปวงเพียงอง
ค์เดียวเท่านั้น ไม่ทรงมีภาคใด ๆ ด้วยเหตุนี้
ผู้ใดเชือดให้แก่สิ่งอื่นจากอัลลอฮ์
แน่นอนเขาได้ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์
เช่นเดียวกับผู้ที่ละหมาดให้แก่สิ่งอื่นจากอัลลอฮ์

เพราะแท้จริงอัลลอฮ์ ตะอาลา
 ได้ทรงทำให้การละหมาดและการเชือดเป็นสิ่งที่คู่กัน
 และได้ทรงบอกว่ทั้งสองนั้นเป็นของอัลลอฮ์เพียงองค์เดียวเท
 านั้น ไม่ทรงมีภาคีใดๆ ดังนั้น
 ผู้ใดเชือดเพื่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์ ไม่ว่าจะเชือดให้แก่ญิน
 มะลาอิกะฮ์ ผู้ตาย หรืออื่นๆ
 โดยแสวงหาความใกล้ชิดต่อพวกเขาด้วยการนั้น
 เขาก็เหมือนกับผู้ที่ละหมาดเพื่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์
 และในหะดีษเศาะฮิห์ได้ระบุว่า ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า:

«لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللَّهِ.»

อัลลอฮ์ทรงสาปแช่งผู้ที่เชือดเพื่อสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์
 และอิมามอะหมัด ได้บันทึกไว้ด้วยสายรายงานที่หะสัน
 จากญอริก บิน ซิอาบ เราะหฺฎียัลลอฮ์อันฮุ จากท่านนบี ﷺ
 ท่านได้กล่าวว่า:

«مَرَّ رَجُلَانِ عَلَى قَوْمٍ لَهُمْ صَنَمٌ لَا يَجُوزُهُ أَحَدٌ حَتَّى يُقَرَّبَ لَهُ شَيْئًا، فَقَالُوا
 لِأَحَدِهِمَا: قَرِّبْ. قَالَ: لَيْسَ عِنْدِي شَيْءٌ أَقْرَبُ، قَالُوا: قَرِّبْ وَلَوْ ذَبَابًا، فَقَرَّبَ ذُبَابًا،
 فَخَلَّوْا سَبِيلَهُ، فَدَخَلَ النَّارَ، وَقَالُوا لِلْآخَرَ: قَرِّبْ. قَالَ: مَا كُنْتُ لِأَقْرَبَ لِأَحَدٍ شَيْئًا
 دُونَ اللَّهِ جَلَّ جَلَالُهُ، فَضَرَبُوا عُنُقَهُ، فَدَخَلَ الْجَنَّةَ.»

"มีชายสองคนเดินผ่านชนกลุ่มหนึ่ง
 ซึ่งพวกเขามีรูปเคารพอยู่รูปหนึ่ง
 และไม่มีผู้ใดจะผ่านเลยไปได้จนกว่าจะได้ถวายสิ่งใดให้แก่รูป
 เคารพนั้น พวกเขาจึงกล่าวแก่คนหนึ่งในทั้งสองว่า "จงถวาย"
 เขากล่าวว่า "ข้าพเจ้าไม่มีสิ่งใดจะถวาย" พวกเขาจึงกล่าวว่า

"จงถวายแม่เพียงแมลงวันก็ได้" เขาจึงได้ถวายแมลงวัน แล้วพวกเขาก็ปล่อยให้เขาผ่านไป เขาจึงได้เข้านรก แล้วพวกเขากล่าวแก่อีกคนหนึ่งว่า "จงถวาย" เขากล่าวว่า "ข้ามีอาจถวายสิ่งใดแก่ผู้ใดอื่นจากอัลลอฮ์ ผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงเกริกเกียรติได้" ดังนั้น พวกเขาจึงตัดคอของเขา แล้วเขาก็ได้เข้าสวรรค์"

ดังนั้น หากว่าบุคคลใดที่เข้าใกล้บุชา รูปปั้นหรือสิ่งอื่นในลักษณะเดียวกันด้วยแมลงวัน หรือสิ่งที่คล้ายกันถือว่าเป็น ผู้ตั้งภาคี ซึ่งสมควรต้องเข้าสู่นรก แล้วจะเป็นอย่างไรกับผู้ที่ ริงวอนเรียกญิน มะลาอิกะฮ์ และบรรดาดาวะลีฮ์? แล้วจะเป็นอย่างไรกับผู้ที่ ขอความช่วยเหลือ จากพวกเขา บนบานให้แก่พวกเขา และ เข้าใกล้พวกเขาด้วยการเชือดสัตว์พลี โดยหวังว่าจะได้ รักษาทรัพย์สิน หรือรักษาคนป่วยให้หาย หรือเพื่อความปลอดภัยของสัตว์เลี้ยงและพืชผล? ไม่ต้องสงสัยเลยว่า ผู้ที่ทำการเหล่านี้และสิ่งที่คล้ายกันนั้น สมควรยิ่งกว่า ที่จะเป็น ผู้ตั้งภาคี และสมควรต้องเข้าสู่นรก มากกว่า ชายผู้หนึ่งที่ถวายแมลงวันให้แก่รูปปั้นเสียอีก และส่วนหนึ่งที่มีรายงานในเรื่องนั้นด้วย คือ พระดำรัสของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่ว่า :

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۗ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ

"แท้จริงเราได้ประทานคัมภีร์มายังเจ้าด้วยสัจธรรม
 ดังนั้นเจ้าจงเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์
 โดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาต่อพระองค์"

"พึงทราบเถิด

การอวดอ้างโดยบริสุทธิ์ใจนั้นเป็นของอัลลอฮ์องค์เดียว
 ส่วนบรรดาผู้ที่ยึดถือเอาบรรดาผู้คุ้มครองอื่นจากอัลลอฮ์
 โดยกล่าวว่าเรามีได้เคารพภักดีพวกเขา
 เว้นแต่เพื่อทำให้เราเข้าใกล้ชิดต่ออัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์
 จะทรงตัดสินระหว่างพวกเขาในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันในเรื่อง
 นั้น แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงชี้แนวทางแก่ผู้กล่าวเท็จ
 ผู้ไม่สำนึกบุญคุณ" [ซูเราะฮ์ อัจ-ซุมัร : 1-3] และอัลลอฮ์
 ตะอาลา ตรัสอีกว่า:

﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعَاؤُنَا
 عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَنْتَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى
 عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾

"และพวกเขาจะเคารพภักดีสิ่งอื่นไปจากอัลลอฮ์
 ที่มีได้ให้โทษแก่พวกเขา และมีได้ให้ประโยชน์แก่พวกเขา
 และพวกเขาจะกล่าวว่า เหล่านี้คือผู้ช่วยเหลือเรา ณ ที่อัลลอฮ์
 จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)
 พวกท่านจะแจ้งข่าวแก่อัลลอฮ์ด้วยสิ่งที่พระองค์ไม่ทรงรู้
 ในบรรดาชั้นฟ้าและในแผ่นดินกระนั้นหรือ
 พระองค์ทรงมหาบริสุทธิ์และทรงสูงส่ง

เหนือสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคีขึ้น" (ซูเราะฮ์ ยูनुส : 18)

ดังนั้น อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ทรงแจ้งไว้ในสองโองการนี้ว่า บรรดาผู้ตั้งภาคีได้ยึดเอาเหล่าผู้คุ้มครองจากหมู่สิ่งถูกสร้างอื่นจากพระองค์

โดยพวกเขาได้ทำอิบาดะฮ์ต่อพวกมันร่วมกับพระองค์ ด้วยความเกรงกลัวและความหวัง ด้วยการเชือดสัตว์พลีบนบาน วิงวอน และสิ่งที่คล้ายคลึงกันนั้น โดยอ้างว่าเหล่าผู้คุ้มครองเหล่านั้นจะนำผู้ที่ทำอิบาดะฮ์ต่อพวกเขาให้เข้าไปใกล้อัลลอฮ์

และจะเป็นคนกลางผู้ช่วยเหลือให้แก่เขา ณ ที่พระองค์ แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงปฏิเสธความเชื่อของพวกเขา

และทรงอธิบายความเท็จของพวกเขอย่างชัดเจน

และทรงเรียกพวกเขาว่าเป็นพวกโกหก เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา และเป็นผู้ตั้งภาคี

และทรงบริสุทธิพ้นจากการตั้งภาคีของพวกเขา แล้วพระองค์ผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงเกียรติ ตรัสว่า:

﴿...سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾

"มหาบริสุทธิแต่พระองค์และพระองค์ทรงสูงส่งเหนือสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคี" (ซูเราะฮ์ อัน-นะหْلِ : 1) ดังนั้น จึงเป็นที่รู้กันว่า ผู้ใดที่ยึดเอามะลาอิกะฮ์ นบี ญิน ต้นไม้ หรือก้อนหิน มาวิงวอนร่วมกับอัลลอฮฺ ขอความช่วยเหลือ จากสิ่งเหล่านั้น และ เข้าใกล้บูชา พวกเขาด้วย การบนบานและการเชือดพลี โดยหวังว่าจะได้รับ การขอความช่วยเหลือ ณ ที่อัลลอฮฺ การได้เข้าไปใกล้พระองค์ หรือหวังว่าจะได้ รักษาผู้ป่วย

ทริใจเท่านั้น มิใช่สำหรับบรรดาผู้ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์
ดังที่ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ เมื่อมีผู้กล่าวถามท่านว่า
“โอ้อันเราะสูลุลลอฮ์
มนุษย์คนใดหรือที่จะมีความสุขมากที่สุดจากการได้รับการช
วยเหลือของท่านในวันกิยามะฮ์?” ท่านจึงกล่าวว่า:

«مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ».

"ผู้ที่กล่าว "ลาอิลาฮา อิลลัลลอฮ์" ความว่า
(ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพสักการะอย่างแท้จริงน
อกจากอัลลอฮ์) ด้วยความบริสุทธิ์ใจจากหัวใจของเขา"
และท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า:

«لِكُلِّ نَبِيٍّ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ، فَتَعَجَّلْ كُلُّ نَبِيٍّ دَعْوَتَهُ، وَإِنِّي اخْتَبَأْتُ دَعْوَتِي شَفَاعَةً
لِأُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَهِيَ تَأْتِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنْ مَاتَ مِنْ أُمَّتِي لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا».

“สำหรับทุกศาสนทูตนั้นมีการขอพรที่ถูกตอบรับ
แล้วทุกศาสนทูตก็ได้เร่งใช้การขอพรของตน
ส่วนฉันได้เก็บการขอพรของฉันไว้เพื่อเป็นการชะฟาอะฮ์
(ขอการช่วยเหลือ) แก่ประชาชาติของฉันในวันกิยามะฮ์
ดังนั้นมันจะถึงแก่ (หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์)
ผู้ที่เสียชีวิตไปจากประชาชาติของฉัน
โดยที่เขาไม่ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์แม้สิ่งใด”

และบรรดาผู้ตั้งภาคีในสมัยแรกเริ่ม
ได้ศรัทธาว่าอัลลอฮ์คือพระเจ้าของพวกเขา
ผู้ทรงสร้างของพวกเขา
และผู้ทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา
แต่ว่าพวกเขาได้ยึดเหนี่ยวเอาบรรดานบี บรรดาผู้คุ้มครอง

บรรดา ลากิกะฮ์ ต้นไม้ ก้อนหิน และสิ่งทำนองนั้น โดยหวังว่าบรรดาสิ่งเหล่านั้นจะสามารถช่วยเหลือพวกเขา ณ อัลลอฮ์ได้ และจะทำให้พวกเขาได้ใกล้ชิดต่อพระองค์ ดังที่ได้กล่าวแล้วในบรรดาโองการก่อนหน้านี้ ดังนั้น อัลลอฮ์จึงมิได้ทรงยกเว้นพวกเขา ด้วยเหตุผลดังกล่าว (คือการอ้างว่าต้องการให้สิ่งเหล่านั้นช่วยชะฟาอะฮ์หรือนำไปใกล้อัลลอฮ์) หากแต่

อัลลอฮ์ทรงปฏิเสธการกระทำของพวกเขา ในคัมภีร์อันยิ่งใหญ่ของพระองค์ และ ทรงเรียกพวกเขาว่าพวกกาฟิร และมุชริกีน และ ทรงกล่าวหาว่าพวกเขาโกหก

ในการกล่าวอ้างว่าบรรดาเทพเจ้าเหล่านั้นจะให้ การชะฟาอะฮ์ แก่พวกเขา หรือนำพวกเขาไปสู่ ความใกล้ชิด (ซุลฟา) กับอัลลอฮ์ และ เราะซูลุลลอฮ์ ﷺ ก็มิได้ทรงยกเว้นพวกเขา ด้วยเหตุผลนี้เช่นกัน หากแต่เราะซูลุลลอฮ์ ﷺ ได้ ทำสงครามกับพวกเขาเนื่องจากชริกนี้

จนกว่าพวกเขาจะมอบการเคารพภักดีแก่อัลลอฮ์เพียงผู้เดียว โดยปฏิบัติตามพระดำรัสของพระองค์ที่ว่า"

﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينَ لِلَّهِ...﴾

"และจงสู้รบกับพวกเขา จนกว่าการก่อความวุ่นวาย จะไม่ปรากฏขึ้น และจนกว่าการอับาดะฮ์ ทั้งหลายจะเป็นสิทธิของอัลลอฮ์เท่านั้น..." (อัลบะเกาะเราะฮ์ : 193) และท่านเราะซูลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวว่า:

﴿أَمَرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ،

وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ، فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا
بِحَقِّ الْإِسْلَامِ، وَحَسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ.

"ฉันถูกสั่งให้ต่อสู้กับมนุษย์จนกว่าพวกเขาจะกล่าวปฏิญาณ
ว่า ลาอิลาฮะฮะอิลลัลลอฮฺ วะอันนะ มุหัมมัดัน เราะสุลุลลอฮฺ
(ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพยกตินอกจากอัลลอฮฺ
และมุหัมมัดนั้นเป็นศาสนทูตของอัลลอฮฺ)

และจนกว่าพวกเขาจะดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และจ่ายซะกาต
ฉะนั้น

เมื่อพวกเขาปฏิบัติดังที่กล่าวมานั้นแล้ว
เลือดเนื้อและทรัพย์สินของพวกเขายอมได้รับการคุ้มครองจาก
ฉัน

เว้นแต่ด้วยสิทธิแห่งศาสนาอิสลาม

และการสอบสวนของพวกเขาเป็นหน้าที่ของอัลลอฮฺ"

และความหมายของคำกล่าวของท่านเราะสุลุลลอฮฺ ﷺ ที่ว่า:

«حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ».

จนกว่าพวกเขาจะปฏิญาณว่า

"ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพยกตินอกจากอัลลอฮฺ"

คือ

เพื่อให้พวกเขาอุทิศการเคารพสักการะแต่อัลลอฮฺเพียงผู้เดียว
ว โดยไม่มอบให้แก่สิ่งใดนอกจากพระองค์เท่านั้น

และแท้จริงบรรดาผู้ตั้งภาคีนั้นหวาดกลัวต่อญิน
และขอความคุ้มครองจากพวกเขา ดังนั้นอัลลอฮฺ ตะอาลา
จึงประทานโองการในเรื่องนี้ว่า:

﴿وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا﴾

"และแท้จริงได้มีบรรดาผู้ชายจากมวลมนุษย์ขอความคุ้ม

ครองจากบรรดาผู้ชายจากพวกญิน
แล้วพวกญินก็เพิ่มความหวาดกลัวให้แก่พวกเขา" [ซูเราะฮ์
ญิน โองการที่ 6]
บรรดานักตีฟซีรได้กล่าวไว้ต่อโองการอันทรงเกียรตินี้:
ความหมายของพระดำรัสของพระองค์ที่ว่า:

﴿فَزَادُوهُمْ رَهَقًا﴾

"แล้วพวกญินก็เพิ่มความหวาดกลัวให้แก่พวกเขา" คือ
ความตระหนกและความหวาดกลัว
เพราะว่าเมื่อญินเห็นว่ามนุษย์ขอความคุ้มครองจากพวกมัน
มันก็ยังถือใหญ่และหยิ่งจองหอง
แล้วในขณะนั้นพวกมันก็ยังทำให้พวกเขาหวาดกลัวและตระ
หนกมากขึ้น

จนกระทั่งพวกเขาเพิ่มพูนการเคารพสักการะพวกมัน
และหันไปพึ่งพาพวกมันมากยิ่งขึ้น

และแท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงชดเชยแทนสิ่งนั้นให้แก่บรรดามุ
สลิม ด้วยการขอความคุ้มครองต่อพระองค์
และด้วยถ้อยคำต่างๆ อันสมบูรณ์ของอัลลอฮ์
และพระองค์ได้ทรงประทานลงมาในเรื่องดังกล่าว อัลลอฮ์
ผู้ทรงยิ่งใหญ่ ตรัสว่า :

﴿وَأَمَّا يُنْزَعَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٠﴾﴾

"และหากมีการช่วยใด ๆ จากชัยฎอนกำลังช่วยเจ้าอยู่
ก็จงขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์เถิด
แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงได้ยินผู้ทรงรอบรู้" [อัลอะฮ์รอฟ :
200], และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾

"จงกล่าวเถิด

(มุฮัมมัด)

ข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระเจ้าแห่งรุ่งอรุณ"

มิหะดีษที่ถูกต้อง โดยที่ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า:

«مَنْ نَزَلَ مَنْزِلًا فَقَالَ: (أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ)؛ لَمْ يَضُرَّهُ شَيْءٌ حَتَّى يَرْتَحِلَ مِنْ مَنْزِلِهِ ذَلِكَ».

"ผู้ใดที่หยุดพัก ณ ที่ใดที่หนึ่ง แล้วเขากล่าวว่า

(ความว่า:

ฉันขอความคุ้มครองด้วยพจนารถอันสมบูรณ์ของอัลลอฮ์
ให้พ้นจากความเลวร้ายของทุกสิ่งทุกอย่างที่พระองค์ทรงสร้าง
ไว้) เขาย่อมจะไม่ได้รับอันตรายจากสิ่งใดๆ
จนกระทั่งเขาย้ายออกไปจากที่แห่งนั้น"

และจากอาเยฮ์และหะดีษที่ได้กล่าวมาก่อนหน้านี้

ผู้เฝ้าหาความรอด ผู้ประสงค์จะปกป้องศาสนาของตน
และแสวงหาความปลอดภัยจากการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์
ทั้งส่วนที่ละเอียดและที่เด่นชัด จะทราบว่าการ
การยึดโยงและพึ่งพิงผู้ตาย บรรดามะลาอิกะฮ์ ญิน
และสิ่งถูกสร้างอื่น ๆ การวิงวอนขอต่อพวกเขา
การขอความคุ้มครองจากพวกเขา และสิ่งที่คล้ายกันนั้น
เป็นการกระทำของชาวญะฮิลียะฮ์ผู้ตั้งภาคี
และเป็นส่วนหนึ่งจากการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ที่เลวร้ายยิ่ง
ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ต้องละทิ้งมัน ระมัดระวังให้ห่างจากมัน
ตักเตือนกันให้ละทิ้งมัน และคัดค้านต่าหนิผู้ที่กระทำมัน
ส่วนผู้ใดที่เป็นที่รู้จักในหมู่มุสลิมว่าประกอบกรกระทำที่เป็

นการตั้งภาคีเหล่านี้: ก็ไม่อนุญาตให้ทำการสมรสกับเขา
 ไม่อนุญาตให้กินเนื้อสัตว์ที่เขาเชือด
 ไม่อนุญาตให้ละหมาดญะนาซะฮ์ให้แก่เขา
 และไม่อนุญาตให้ละหมาดตามเขาเป็นอิหม่าม
 จนกว่าเขาจะประกาศการกลับใจต่ออัลลอฮ์
 (ซุบฮานะฮฺวะตะอาลา) จากสิ่งนั้น และทำให้การวิงวอน
 (ดออาอ์)
 และการอิวาตะฮ์ทั้งปวงของเขาบริสุทธิ์เพื่ออัลลอฮ์เพียงองค์เ
 ดียว แท้จริงการขอดออาอ์คืออิวาตะฮ์ ยิ่งกว่านั้น
 มันคือแก่นแท้ของอิวาตะฮ์ ดังที่ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า:

«الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ».

"การดออาอ์นั้น คืออิวาตะฮ์" และมีรายงานจากท่านนบี ﷺ
 ในถ้อยคำอีกสำนวนหนึ่งว่า:

«الدُّعَاءُ مَخُّ الْعِبَادَةِ».

"การดออาอ์นั้นคือสมองของอิวาตะฮ์"

ส่วนการแต่งงานกับผู้ตั้งภาคี: อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสไว้ว่า:

﴿وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّىٰ يُؤْمِنَنَّ وَلَا مَئْمَنَهُ مُمِئِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَا
 أُعْجَبَتْكُمْ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَا
 أُعْجَبَكُمْ أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَبَيِّنَ آيَاتِهِ
 لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٣١﴾﴾

"และพวกเจ้าจงอย่าแต่งงานกับหญิงมุชริก

จนกว่านางจะศรัทธา

และหาสหหญิงที่เป็นผู้ศรัทธานั้นดียิ่งกว่าหญิงที่เป็นมุชริก

แม้ว่านางได้ทำให้พวกเจ้าพึงใจก็ตาม
 และพวกเจ้าจงอย่าได้แต่งงานกับบรรดาชายมุชริก
 จนกว่าพวกเขาจะศรัทธา
 และทาสชายที่เป็นผู้ศรัทธานั้นดีกว่าชายมุชริก
 และแม้ว่าเขาได้ทำให้พวกเจ้าพึงใจก็ตาม
 คนเหล่านี้แหละจะชักชวนไปสู่ไฟนรก
 และอัลลอฮ์นั้นทรงเชษฐชนไปสู่สวรรค์
 และไปสู่การอภัยโทษด้วยอนุมัติของพระองค์
 และพระองค์จะทรงแจกแจงบรรดาโองการของพระองค์แก่มนุษย
 ย์ เพื่อว่าพวกเขาจะได้รำลึกกันได้" (ซูเราะฮ์ อัล-
 บะเกาะเราะฮ์ : 221) ดังนั้นอัลลอฮ์ ซุบฮานะฮฺวะตะอาลา
 ได้ทรงห้ามบรรดามุสลิมจากการแต่งงานกับบรรดาหญิงมุชริ
 ก จากบรรดาผู้กราบไหว้บูชารูปปั้น ญินน์ มลาอิกะฮ์ และอื่นๆ
 จนกว่านางจะศรัทธาโดยอุทิศการเคารพภักดีแต่อัลลอฮ์เพีย
 งองค์เดียวอย่างบริสุทธิ์
 และยอมรับเชื่อถือเราะสูลของพระองค์ ﷺ ในสิ่งที่ท่านได้นำมา
 และปฏิบัติตามแนวทางของท่าน
 และพระองค์ได้ทรงห้ามมิให้ยกบรรดาหญิงมุสลิมะฮ์ให้แต่งงาน
 กับบรรดาชายมุชริก
 จนกว่าพวกเขาจะศรัทธาโดยอุทิศการเคารพภักดีแต่อัลลอฮ์
 เพียงองค์เดียวอย่างบริสุทธิ์
 และยอมรับเชื่อถือเราะสูลของพระองค์ ﷺ และปฏิบัติตามท่าน
 อัลลอฮ์ผู้ทรงบริสุทธิ์ยิ่งได้ทรงแจ้งว่า
 หญิงทาสผู้ศรัทธาย่อมดีกว่าหญิงที่เป็นอิสระซึ่งเป็นผู้ตั้งภาคี
 แม้นางจะทำให้ผู้ที่มองนางและผู้ที่ฟังวาจาของนางชื่นชมด้ว

ยความงามและความไพเราะของวาจา และทาสชายผู้ศรัทธาย่อมดีกว่าชายที่เป็นอิสระซึ่งเป็นผู้ตั้งภาคี แม้ว่าเขาจะทำให้ผู้ที่ฟังเขาและผู้ที่มองเขาชื่นชมด้วยความงาม ความคมคายของวาจา ความกล้าหาญ และอื่นๆ อีก จากนั้นพระองค์ผู้ทรงบริสุทธิยิ่งได้ทรงอธิบายเหตุผลของการให้ความประเสริฐนี้ด้วยพระดำรัสของพระองค์ว่า:

﴿...أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ...﴾

"คนเหล่านี้แหละจะชักชวนไปสู่ไฟนรก" (ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 221) หมายถึง: บรรดาผู้ตั้งภาคีชายและบรรดาผู้ตั้งภาคีหญิง เพราะพวกเขาเป็นผู้ชักชวนไปสู่ไฟนรกด้วยคำพูด การกระทำ แนวทางดำเนินชีวิต และอุปนิสัยของพวกเขา ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาชายและบรรดาผู้ศรัทธาหญิงนั้น พวกเขาเป็นผู้ชักชวนไปสู่สวนสวรรค์ด้วยอุปนิสัย การกระทำ และแนวทางดำเนินชีวิตของพวกเขา แล้วคนเหล่านี้กับคนเหล่านั้นจะเท่าเทียมกันได้อย่างไรกันเล่า!

สวนการละหมาดให้แก่บรรดาผู้ตั้งภาคี: อัลลอฮ์ ผู้ทรงเกริกเกียรติและสูงส่ง ได้ทรงตรัสเกี่ยวกับบรรดาผู้กลับกลอก (มุนาฟิก) ว่า :

﴿وَلَا تُصَلِّ عَلَىٰ أَحَدٍ مِّنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَىٰ قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ

وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٤١﴾﴾

"และเจ้า

จงอย่าละหมาดให้แก่คนใดในหมู่พวกเขาที่ตายไปเป็นอันขาด
และจงอย่ายื่นที่หลุมศพของเขาด้วย
แท้จริงพวกเขาเหล่านั้นได้ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์

และรอซูลของพระองค์ และพวกเขาได้ตายลง
ขณะที่พวกเขาเป็นผู้ละเมิด" (ซูเราะฮ์ อัตเตาบะฮ์ : 84)

ดังนั้น อัลลอฮ์ ชูบฮานะฮฺวะตะอาลา
ได้ทรงชี้แจงไว้ในโองการอันทรงเกียรตินี้ว่า

แท้จริงมุนาฟิกและผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นจะไม่มีการละหมาดศพ
ให้แก่พวกเขา

อันเนื่องมาจากการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขาต่ออัลลอฮ์
และเราะซูลของพระองค์

และฉะนั้นก็ไม่พึงละหมาดตามหลังพวกเขาทั้งสอง

และจะไม่ให้พวกเขาทั้งสองเป็นอิหม่ามให้แก่บรรดามุสลิม

เพราะการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขาและเพราะพวกเขาปรา
ศจากความซื่อสัตย์

ทั้งยังมีความเป็นศัตรูอันใหญ่หลวงที่มีอยู่ระหว่างพวกเขากับ
บรรดามุสลิม

และเพราะพวกเขาทั้งสองหาใช่เป็นผู้ที่คู่ควรแก่การละหมาดแ
ละการอิมามะฮ์ไม่

เนื่องด้วยแท้จริงการปฏิเสธศรัทธาและการตั้งภาคีนั้นยอมทำ
ลายการงานหมดสิ้น

ชูบฮานะฮฺวะตะอาลา โปรดคุ้มครองให้พ้นจากสิ่งนั้น

ส่วนการกินสัตว์ที่ถูกเชือดโดยบรรดาผู้ตั้งภาคี อัลลอฮ์
ตะอาลา ตรัสโดยชี้แจงการห้ามสัตว์ที่ตายเองโดยมิได้เชือด

และสัตว์ที่ถูกเชือดโดยบรรดาผู้ตั้งภาคีว่า:

﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذَكَّرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ
إِلَى أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿٣٦﴾﴾

"และพวกเจ้าจงอย่าบริโภคจากสิ่งที่พระนามของอัลลอฮฺมิได้ถูกกล่าวบน มัน และแท้จริงมัน เป็นการละเมิดแน่ ๆ และแท้จริงบรรดาชัยฏอนนั้นจะกระซิบกระซาบแก่บรรดาสหาย ของมัน เพื่อพวกเขา จะได้โต้เถียงกับพวกเจ้า และถ้าหากพวกเจ้าเชื่อฟังพวกเขา

แน่นอนพวกเจ้าก็เป็นผู้ให้มีภาคีขึ้น" (ซูเราะฮ์ อัล-อันอาม : 121),

ดังนั้น อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ทรงห้ามบรรดามุสลิมจากการกินสัตว์ที่ตายเองโดยมิได้เชือด และสัตว์ที่ถูกเชือดโดยผู้ตั้งภาคี เพราะแท้จริงผู้ตั้งภาคีนั้นเป็นผู้โสโครก

ฉะนั้นสัตว์ที่เขาเชือดจึงมีสถานะเช่นเดียวกับสัตว์ที่ตายเองโดยมิได้เชือด

แม้ว่าจะมีการกล่าวพระนามของอัลลอฮ์บนมันก็ตาม เนื่องจากการกล่าวพระนามจากเขานั้นเป็นโมฆะ ไม่มีผลใด ๆ เพราะมันเป็นการเคารพภักดี

และการตั้งภาคีนั้นย่อมลบล้างการเคารพภักดีและทำให้มันเป็นโมฆะ

จนกว่าผู้ตั้งภาคีจะกลับเนื้อกลับใจต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา และแท้จริง อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ทรงอนุมัติอาหารของชาวคัมภีร์ พระองค์ทรงตรัสว่า:

﴿...وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَلْلٌ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حَلْلٌ لَهُمْ...﴾

"...และอาหารของบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์นั้นเป็นที่อนุมัติแก่พวกเจ้าแล้ว

และอาหารของพวกเจ้าก็เป็นที่อนุมัติแก่พวกเขา..." [ซูเราะฮ์ อัล-มาอิดะฮ์ : 5]

เพราะพวกเขาอ้างตนว่าสังกัดศาสนาที่มาจากเบื้องบน และกล่าวอ้างว่าตนเป็นผู้ตามของนบีมูซาและนบีอีซา อะลัยฮิมัสสลาม ทั้งที่แท้จริงแล้วพวกเขากล่าวเท็จในเรื่องนั้น และอัลลอฮ์ได้ทรงยกเลิกและทำให้ศาสนาของพวกเขาเป็นโมฆะ ด้วยการทรงส่งนบีมุฮัมมัด ﷺ ไปยังมนุษยชาติทั้งมวล แต่กระนั้น อัลลอฮ์ผู้ทรงเกริกเกียรติ ผู้ทรงสูงส่ง ก็ได้อนุมัติให้เราอาหารที่เชือดโดยชาวคัมภีร์ และอนุมัติให้แต่งงานกับบรรดาสตรีของพวกเขา ด้วยปรีชาญาณอันล้ำลึกและเหตุผลแฝงที่พึงพิณิจ ซึ่งบรรดานักวิชาการได้ชี้แจงไว้แล้ว ทั้งนี้แตกต่างจากบรรดาผู้ตั้งภาคีผู้เป็นผู้นับชารูปเคารพ และบูชาบรรดาผู้ตาย ทั้งจากบรรดานบีและเอาเลียฮ์และอื่น ๆ เพราะศาสนาของพวกเขาไม่มีรากฐาน และไม่มีแม่เงาแห่งข้อชวนสงสัยรองรับมัน หากแต่เป็นโมฆะตั้งแต่รากฐาน ฉะนั้นสัตว์ที่พวกเขาเชือดจึงถือเป็นซากสัตว์ และไม่เป็นที่อนุมัติให้กินมัน

ส่วนการที่บุคคลกล่าวกับคู่สนทนาว่า "ญินเล่นงานคุณแล้ว", "ญินเอาตัวคุณไปแล้ว", "ช่วยถอนพาคุณไป" และถ้อยคำทำนองเดียวกันนั้น ถือว่าเป็นจำพวกการดำท้อและการสับสนประมาท

และความชั่วร้ายก็ยอมไม่ต้องฉันได้ ฉันมิใช้ใครอื่น
นอกจากผู้ตักเตือน

และผู้ประกาศข่าวดีแก่กลุ่มชนที่ศรัทธาเท่านั้น" [ซูเราะฮ์ อัล-อะฮ์รอฟ : 188], ดังนั้น
หากผู้เป็นนายแห่งมวลสิ่งถูกสร้างและผู้ประเสริฐที่สุดในหมู่พวกเขา คือท่านนบี ﷺ

ไม่มีอำนาจที่จะสร้างประโยชน์หรือปิดเป่าสิ่งชั่วร้ายแก่ตนเองได้ นอกจากสิ่งที่อัลลอฮ์ซุบฮานะฮฺวะตะอะลาฮฺทรงประสงค์ แล้วผู้อื่นจากหมู่สิ่งถูกสร้างเล่าจะเป็นอย่างไร?

และโองการทั้งหลายที่มีความหมายในเรื่องนี้มีมากมาย

ส่วนการไปถามบรรดาหมอดู นักโหราศาสตร์
นักโหราศาสตร์ และผู้ที่คล้ายคลึงกับพวกเขา
จากบรรดาผู้ที่อ้างข่าวคราวเกี่ยวกับสิ่งเร้นลับนั้น คือเป็นสิ่งที่ต้องห้าม ไม่อนุญาต
และการเชื่อพวกเขายิ่งร้ายแรงและน่ารังเกียจกว่า แต่กลับเป็นแขนงหนึ่งของการปฏิเสธศรัทธา
เพราะคำกล่าวของท่านนบี ﷺ ที่ว่า:

«مَنْ أَى عَرَّأَا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ؛ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ يَوْمًا».

"ผู้ใดไปหาหมอดูแล้วถามเขาถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่ง การละหมาดของเขาจะไม่ถูกตอบรับเป็นเวลาสี่สิบวัน"
บันทึกโดย มุสลิม ในหนังสือเศาะฮีหฺของเขา ในหนังสือเศาะฮีหฺ — อิกเชนกัน — จาก มุอาวียะฮ์ บิน อัลหะกัม อัลสุละมีย์ -เราะะฎิยัลลอฮุอันฮุ- เล่าว่า:

«أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ نَهَى عَنْ إِيْتَانِ الْكُهَّانِ وَسُؤَالِهِمْ».

"แท้จริงท่านนบี

ﷺ

ได้ห้ามการไปหาพวกหมอดูและการสอบถามพวกเขา"

และบรรดาเจ้าของคัมภีร์สุนันทั้งหลายได้บันทึกไว้จากท่านนบี ﷺ ว่า ท่านกล่าวว่า:

«مَنْ أَتَى كَاهِنًا، فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ؛ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أَنْزَلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ».

"ผู้ใดไปหานักทำนายหรือหมอดู แล้วเชื่อในสิ่งที่เขาบอกแท้จริงแล้วเขาผู้นั้นได้ปฏิเสธสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ" และหะดีษในความหมายนี้มีมากมาย ฉะนั้นสิ่งที่จำเป็นสำหรับบรรดามุสลิมคือ:

ให้ระวังมิให้ไปถามหมอดูและนักพยากรณ์

ตลอดจนพวกนักไสยศาสตร์ทั้งปวง

ผู้ที่มักประกอบการบอกกล่าวเกี่ยวกับสิ่งเร้นลับและหลอกลวงบรรดามุสลิม ไม่ว่าจะอ้างในนามของการแพทย์หรือสิ่งอื่นใดทั้งนี้เนื่องจากท่านนบี ﷺ

ได้ห้ามจากสิ่งนี้และได้ตัดเตือนให้ระวังจากมันไว้แล้ว

และถือว่าเข้าข่ายในเรื่องนี้

สิ่งที่บางคนอ้างในนามของการแพทย์จากบรรดาเรื่องที่เป็นสิ่งเร้นลับ เช่น เมื่อเขาดมกลิ่นผ้าโพกศีรษะของผู้ป่วยชายหรือผ้าคลุมศีรษะของผู้ป่วยหญิง หรือสิ่งทำนองนั้นแล้วกล่าวว่า:

ผู้ป่วยชายคนนี้หรือผู้ป่วยหญิงคนนี้ได้ทำอย่างนั้นอย่างนี้

กระทำสิ่งนั้นสิ่งนี้

ซึ่งเป็นเรื่องเร้นลับ

ที่ในผ้าโพกศีรษะของผู้ป่วยและสิ่งที่คล้ายกันนั้นไม่มีหลักฐานบ่งชี้ใดๆ

เลย

แท้จริงเจตนาจากสิ่งนั้นก็เพื่อหลอกลวงประชาชนทั่วไป
จนพวกเขาจะกล่าวว่า: เขารู้เรื่องการแพทย์
ชนิดของโรคและสาเหตุของมัน
และบางครั้งเขาก็ให้ยาบางอย่างแก่พวกเขา
และบางครั้งผลนั้นก็ตรงกับการหายจากโรคด้วยการกำหนด
ของอัลลอฮ์
แล้วพวกเขาก็เข้าใจไปว่าเป็นเพราะสาเหตุจากยาของเขา
และบางครั้งความเจ็บป่วยก็อาจมีสาเหตุมาจากญินและชัยฏอน
มารร้ายบางจำพวกที่คอยรับใช้บุคคลผู้อ้างตนว่าเป็นผู้รักษา

พวกมันบอกกล่าวแก่เขาเกี่ยวกับบางส่วนของสิ่งเร้นลับที่พวกมันได้ล่วงรู้ เขาก็อาศัยสิ่งนั้น
และทำให้ญินและชัยฏอนพึงพอใจด้วยการเคารพบูชาตามที่พวกมันต้องการ
แล้วพวกมันก็ถอยห่างจากผู้ป่วยคนนั้นและละทิ้งความเบียดเบียนที่พวกมันเคยสั่งสุและทำต่อเขา
และเรื่องนี้เป็นสิ่งที่รู้กันดีเกี่ยวกับญินและชัยฏอนมารร้ายตลอดจนบรรดาผู้ใช้พวกมัน

และเป็นสิ่งที่จำเป็น (วาญิบ) สำหรับบรรดามุสลิมเช่นกัน คือ การระมัดระวังจากสิ่งนั้น
และการตักเตือนกันและกันให้ละทิ้งมัน การพึ่งพาอัลลอฮ์และการมอบหมายต่อพระองค์ในทุกเรื่อง
และไม่เป็นที่ต้องห้ามในการใช้การเสกเป่าตามบทบัญญัติและยาที่ศาสนานอนุญาต
ตลอดจนการรักษากับแพทย์ที่ทำการตรวจวินิจฉัยผู้ป่วยและตรวจสอบยืนยันโรคของเขา

และไม่มีกำลังและพลังใด ๆ นอกจากด้วยอัลลอฮ์ ผู้ทรงสูงสุด
ผู้ทรงยิ่งใหญ่

และขออัลลอฮ์ทรงโปรดประทานพร ประทานความสันติ
และประทานความจำเริญ

แต่บ่าวของพระองค์และศาสนทูตของพระองค์

ท่านนบีมุฮัมมัดของพวกเราและดวงศ็วานของท่าน

และอัครสาวกของท่าน

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

สารฉบับที่ : 4

เกี่ยวกับหุ้กมของการทำอโบายะฮ์ด้วยบทชิกรุที

ป็นอตุริกรรมและทีเป็นการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์

จาก อับดุลอะซีซ บิน อับดุลลอฮ บิน บาซ
ถึงท่านพี่น้องผู้ทรงเกียรติ (.....)

ขออัลลอฮ์ทรงประทานความสำเร็จในทุกความดีแก่ท่าน
อาหมีน.

อัสสลามอะลัยกุม ะเราะฮิมะตุลลอฮ ะเราะคาตุฮ

อนึ่ง: สารอันมีเกียรติของท่านได้มาถึงฉันแล้ว

ขออัลลอฮ์ทรงมอบทางนำของพระองค์แก่ท่าน

และสิ่งทีสารนั้นแจ้งให้ทราบคือ

มีผู้คนในประเทศของท่านยึดมั่นในบทชิกรุ (บทสรรเสริญ)

ต่างๆ ทีไม่มีหลักฐานทางศาสนาใดๆ รองรับเลย

โดยทีบทชิกรุเหล่านั้น ส่วนหนึ่งเป็นสิงอตุริ (บิตอะฮ์)

และส่วนหนึ่งเป็นการตั้งภาคีและพวกเขากล่าวอ้างว่าสิงเหล่านี้

นั้นมาจากท่านผู้นำแห่งศรัทธาชน อะลี อิบน์ อบี ฎอลิบ

เราะฎียัลลอฮุอันฮุ และคนอื่นๆ

และพวกเขาต่างก็อ่านบทชิกรุเหล่านั้นในวงชิกรุ

หรือในมัสยิดหลังละหมาดมัฆริบ

โดยอ้างว่าเป็นการแสวงความใกล้ชิดต่ออัลลอฮ์

ดังเช่นถ้อยคำของพวกเขาวา: (บิหุกกิลลาฮ์ ริฎาลัลลอฮ์

อะฮ์นูนา บิเอานิลลาฮ์ ะกูนู เอาะนะนา บิลลาฮ์)

"ด้วยสิทธิของอัลลอฮ์, เหล่าบุรุษของอัลลอฮ์,
โปรดช่วยเราด้วยความช่วยเหลือของอัลลอฮ์,
และจงเป็นผู้แก้หนี้เราโดยอาศัยอัลลอฮ์"

และถ้อยคำของพวกเขาคือว่า (ยา อักฎอบ วะยา อัสยาต อะญีบู
ยา ซะวิลอัมดาต ฟีนา วัชพะอู ลิลลาล์ ฮาซา อับดุกุม วากิฟ
วะอะลา บาบิกุม อา-กิฟ ะมิน ตักศิรีธิ คออิฟ อะฆิษนา ยา
เราะซูลัลลอฮ์ ะมา ลีย ฮ็อยรูกุม อัซฮับ ะมินกุม ะหะสุลุล
มัญญ์ลั บ ะอันตุม อะฮ์ลุลลอฮ์ บิ-ฮัมชะตะ ซัยยิดิซ ชุชะดอว์,
วะมัน มินกุม ละนา มะตะตัน อะฆิษนา ยา เราะซูลัลลอฮ์.)

"โอ้บรรดาเสาสถักทั้งหลาย และโอ้บรรดานายท่านทั้งหลาย
จงตอบรับเถิด โอ้บรรดาผู้ประทานความเกื้อกูลแก่พวกเรา
และจงชะฟาอะฮ์ต่ออัลลอฮ์ด้วย

นี่คือบ่าวของพวกท่านกำลังยืนอยู่

และกำลังปักหลักอยู่ที่ประตูของพวกท่าน

และหวาดกลัวเพราะความบกพร่องของตน

โปรดช่วยพวกเราด้วยเถิด โอ้เราะซูลแห่งอัลลอฮ์

ข้าพเจ้าไม่มีผู้ใดอื่นนอกจากพวกท่านให้ไปพึ่งพิง

และจากพวกท่านนั้นแหละที่ความประสงค์จะสัมฤทธิ์

และพวกท่านคือหมู่ชนของอัลลอฮ์ โดยฮัมชะฮ์

เจ้านายแห่งบรรดาผู้พลีชีพ

และจากหมู่พวกท่านใครก็ตามจงประทานความช่วยเหลือแก่

เราเถิด โปรดช่วยพวกเราด้วยเถิด โอ้เราะซูลแห่งอัลลอฮ์"

และคำกล่าวของพวกเขาคือว่า:(อัลลอฮุมมะ คือลลิล อะลา มัน

ญะอัลตะฮู สะบะบัน ลี-อินซิกก็อกกิ อัสรอริกัล-ญะบะรูตียะฮ์ วะ-

อินฟีลาเก็น ลี-อันวาริ กัร-เราะหฺมานียะฮ์ พะศอรอนาอิบัน

อะนิล หักูเราะติ ร็อบบานียะฮ์ วะเคาะลีฟะตะ อัศรอร็ิกษ-
ชาติยะฮ์) "โอ้อัลลอฮ์

โปรดทรงประทานศอละวาตแด่ผู้ซึ่งพระองค์ได้ทรงทำให้เขา
เป็นสื่อให้ความลับเชิงญะบะรุตของพระองค์ถูกเปิดเผยออก
และเป็นหนทางให้แสงสว่างแห่งพระเมตตาของพระองค์เปล่ง
ประกายแยกเปิดออก

จนเขาได้เป็นผู้แทนต่อเบื้องพระพักตร์ของพระองค์ผู้ทรงเป็น
พระผู้อภิบาล

และเป็นผู้สืบแทนแห่งความลับอันเป็นของพระองค์เอง"

ความประสงค์ของพวกท่านในการชี้แจงว่าอะไรคือบิดอะฮ์
และอะไรคือการตั้งภาคี

และว่าการละหมาดตามหลังอิหม่ามซึ่งวิงวอนด้วยดุอาอ์นี้จะใ
ซี่ได้ถูกต้องหรือไม่ ทั้งหมดนั้นเป็นที่ทราบแล้วหรือ?

คำตอบ:

มวลการสรรเสริญเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์เพียงพระองค์เดียว
ขอพรอันประเสริฐและความศานติจงมีแด่มุหัมมัด

ผู้ซึ่งไม่มีศาสนทูตใดหลังจากท่าน

ครอบครัวและบรรดาเศาะฮาบะฮ์ของท่าน

ตลอดจนบรรดาผู้ที่ดำเนินตามการชี้นำของท่านจนถึงวันแห่ง
การพิพากษา

อนึ่ง:

พึงทราบเถิด

-

ขออัลลอฮ์ทรงประทานความสำเร็จแก่ท่าน-

ว่า

แท้จริงอัลลอฮ์ผู้ทรงมหาบริสุทธานั้น

ได้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งมวลและทรงส่งบรรดาเราะซูล

อะลัยฮิมุศเศาะลาตุวัสสลาม

มา

แต่เพียงเพื่อให้พระองค์ได้รับการเคารพสักการะเพียงพระองค์เดียว โดยไม่มีภาคีใดๆ เคียงคู่พระองค์ และไม่ให้มีการเคารพสักการะต่อสิ่งอื่นใดนอกจากพระองค์ ดังที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

"และข้ามิได้สร้างญิน และมนุษย์เพื่ออื่นใด เว้นแต่เพื่อเคารพภักดีต่อข้า" [ซูเราะฮ์ อัช-ชาริยาต: 56]

และอิบาดะฮ์—ดังที่ได้อธิบายมาก่อนแล้ว—คือ การเชื่อฟังพระองค์ผู้ทรงมหาบริสุทธิ และการเชื่อฟังเราะซูลของพระองค์ มุฮัมมัด ﷺ ด้วยการปฏิบัติในสิ่งที่อัลลอฮ์และเราะซูลของพระองค์ทรงบัญญัติ และละทิ้งสิ่งที่อัลลอฮ์และเราะซูลของพระองค์ทรงห้าม โดยมีรากฐานจากความศรัทธาต่ออัลลอฮ์และเราะซูลของพระองค์ และด้วยความบริสุทธิ์ใจเพื่ออัลลอฮ์ในการงาน พร้อมด้วยความรักต่ออัลลอฮ์อย่างสูงสุด และความถ่อมตนและยอมจำนนอย่างสมบูรณ์แก่พระองค์ผู้ทรงสูงส่งแต่เพียงผู้เดียว มิใช่แก่ผู้ใดอื่น ดังที่พระองค์ตรัสไว้ว่า:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ...﴾

"และพระเจ้าของเจ้าบัญญัติว่า พวกเจ้าอย่าเคารพภักดีผู้ใดนอกจากพระองค์เท่านั้น..." (ซูเราะฮ์ อัล-อิสรอฮ์ : 23) คือว่า ทรงบัญญัติและทรงกำชับให้เคารพภักดีต่อพระองค์เพียงองค์เดียวเท่านั้น และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสอีกว่า:

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱﴾ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۲﴾ مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿۳﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ
وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿۴﴾﴾

"บรรดามวลการสรรเสริญที่สมบูรณ์ยิ่งทั้งหลายนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ ผู้เป็นพระเจ้าแห่งสากลโลก
ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ3
ผู้ทรงอภิสิทธิ์แห่งวันตอบแทน4
เฉพาะพระองค์เท่านั้น ที่พวกข้าพระองค์เคารพอิบาดะฮ์
และเฉพาะพระองค์เท่านั้นที่พวกข้าพระองค์ขอความช่วยเหลือ
" [อัลฟาตีหะฮ์ : 2-5] ดังนั้น อัลลอฮ์ ตะอาลา
ได้ทรงชี้แจงด้วยโองการเหล่านี้ว่า
แท้จริงพระองค์เท่านั้นคือผู้ที่สมควรได้รับการเคารพสักการะ
แต่เพียงองค์เดียว
และให้ขอความช่วยเหลือจากพระองค์แต่เพียงองค์เดียวเท่านั้น
น และอัลลอฮ์ ผู้ทรงเกียรติยิ่ง ตรัสว่า:

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَأَعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿۱﴾ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ
الْخَالِصُ...﴾

"แท้จริงเราได้ประทานคัมภีร์มายังเจ้าด้วยสัจธรรม
ดังนั้นเจ้าจงเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์
โดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาต่อพระองค์"
"พึงทราบเถิด
การอิบาดะฮ์โดยบริสุทธิ์ใจนั้นเป็นของอัลลอฮ์องค์เดียว..."
[ซูเราะฮ์ อัซซุมร์ : 2-3] และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสอีกว่า:

﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿۱﴾﴾

"ดังนั้นจงวิงวอนขอต่ออัลลอฮ์ โดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาต่อพระองค์ แม้ว่าพวกปฏิเสธศรัทธาจะเกลียดชังก็ตาม" [ซูเราะฮ์ ฆอฟิร : 14] และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสอีกว่า:

﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ۝﴾

"และว่าแท้จริงบรรดามัสยิดนั้นเป็นของอัลลอฮ์ ดังนั้น พวกเจ้าอย่าวิงวอนขอผู้ใดเคียงคู่กับอัลลอฮ์" [ญิน : 18]

และอายะฮ์ในความหมายนี้มีอยู่มากมาย และทั้งหมดนั้นแสดงให้เห็นว่า

จำเป็น(วาญิบ)ต้องทำอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์เพียงผู้เดียว และเป็นที่ทราบกันว่า

การขอต่ออา้อในทุกรูปแบบเป็นส่วนหนึ่งของการอิบาดะฮ์ ดังนั้น

ไม้อนุญาตให้ผู้ใดวิงวอนขออนอกจากต่ออัลลอฮ์เท่านั้น และไม่ขอความช่วยเหลือและไม่วิงวอนขอความช่วยเหลือให้ พันทุกซ์จากผู้ใดนอกจากพระองค์เพียงพระองค์เดียวเท่านั้น โดยปฏิบัติตามโอองการอันทรงเกียรติเหล่านั้นและสิ่งที่มีความหมายทำนองเดียวกัน และสิ่งนี้ไม่รวมถึงเรื่องปกติธรรมดา และสาเหตุที่เป็นรูปธรรม

ซึ่งคนที่ยังมีชีวิตอยู่และอยู่ต่อหน้าสามารถทำได้ เพราะสิ่งเหล่านั้นไม่ใช่อิบาดะฮ์

หากแต่ตามตัวบทและมติเอกฉันท์

อนุญาตให้มนุษย์ขอความช่วยเหลือจากคนที่ยังมีชีวิตอยู่และมีความสามารถ ในเรื่องปกติธรรมดาที่เขาสามารถทำได้;

เช่น

ขอความช่วยเหลือจากเขาในการปิดเป่าอันตรายจากบุตรช
องตน หรือคนรับใช้ของตน หรือสุนัขของตน
และสิ่งในทำนองนั้น, เช่น

การที่บุคคลขอความช่วยเหลือจากคนที่ยังมีชีวิตอยู่และอยู่ต่อ
หน้าผู้ที่มีความสามารถ หรือจากบุคคลที่ไม่ได้อยู่ต่อหน้า
โดยอาศัยเหตุปัจจัยที่เป็นรูปธรรม เช่น

การติดต่อทางจดหมาย หรืออื่นๆ ในการก่อสร้างบ้านของเขา
หรือซ่อมรถยนต์ของเขา หรืออื่นๆ ในทำนองเดียวกัน
และในบรรดาสิ่งนั้น ได้แก่:

การร้องขอความช่วยเหลืออย่างคับขันของมนุษย์จากบรรดา
สหายของเขาในญาติขาดและสงคราม และสิ่งทำนองนั้น
และในทำนองนี้ คือ คำตรัสของอัลลอฮ์ ตะอาลา
เกี่ยวกับเรื่องราวของท่านนบีมุซา อะลัยฮิสสลาม ว่า:

﴿...فَاسْتَعَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ...﴾

"ดังนั้น

คนที่มาจากพวกพ้องของเขาได้ร้องขอความช่วยเหลือ
เพื่อให้ปราบฝ่ายที่เป็นศัตรูของเขา" (ซูเราะฮ์ อัลเกาะศ็อศ :
15)

ส่วนการขอความช่วยเหลือจากผู้ตาย ญิน มลาอิกะฮ์
ต้นไม้ และก้อนหินนั้น นั่นถือเป็นการตั้งภาคีใหญ่
และเป็นประเภทเดียวกับการกระทำของพวกตั้งภาคีในยุคแรก
กับสิ่งที่พวกเขายึดถือเป็นพระเจ้า เช่น อัลลูซซา อัลลาต
และอื่นๆ และในทำนองเดียวกัน

การขอความช่วยเหลือและการขอพึ่งพาจากบรรดาผู้มีชีวิตที่พวกเขาเชื่อว่าเป็นนวะลีย์
ในสิ่งที่ไม่มีใครสามารถกระทำได้นอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น
เช่น การรักษาผู้เจ็บป่วย การชื่นนำหัวใจ การเข้าสวรรค์
การรอดพ้นจากไฟนรก และสิ่งที่คล้ายกัน

อายะฮ์ที่ได้กล่าวมาก่อนหน้านี้

และบรรดาอายะฮ์และหะดีษที่มีความหมายในทำนองเดียวกัน
ล้วนบ่งชี้ถึงข้อบังคับให้หันดวงใจทั้งหลายสู่อัลลอฮ์ในทุกเรื่อง

และให้มีความบริสุทธิ์ใจในการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์เพียงองค์เดียว เพราะบ่าวทั้งหลายถูกสร้างขึ้นมาเพื่อสิ่งนั้น
และด้วยสิ่งนั้นเองที่พวกเขาถูกส่งใช้ —
ดังที่ได้มาก่อนในบรรดาอายะฮ์ — และดังที่อัลลอฮ์ ตะอาลา
ตรัสว่า:

﴿وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا...﴾

"และจงเคารพสักการะอัลลอฮ์เถิด
และอย่าให้มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์..." (อันนิสาอ์ :
36) และอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ...﴾

"และพวกเขามีได้ถูกบัญชาให้กระทำอื่นใดนอกจากเพื่อ
เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์
เป็นผู้มีเจตนาบริสุทธิ์ในการภักดีต่อพระองค์..." (ซูเราะฮ์
อัลบัยยีนะฮ์ : 5) และคำกล่าวของท่านนบี ﷺ
ในหะดีษของท่านมูอาซ เราะฎียัลลอฮุอันฮู ที่ว่า:

«حَقُّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا».

"สิทธิของอัลลอฮ์ที่มีเหนือปวงบ่าว
คือการอิบาดะฮ์ต่อพระองค์และไม่ตั้งภาคีต่อพระองค์"
หะดีษบทนี้เป็นที่เห็นพ้องต้องกันว่าถูกต้อง
และคำกล่าวของท่านเราะสูลุลลอฮ ﷺ ตามหะดีษอิบนุมัสอูด
เราะฎียัลลอฮอฮันฮุ :

«مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَدْعُو لِلَّهِ نِدَاءً؛ دَخَلَ النَّارَ».

"ผู้ใดที่เสียชีวิตไปโดยที่เขาได้ขอต่อสิ่งใดเพื่อเป็นภาคี
บอัลลอฮ์ เขาต้องตกนรกอย่างแน่นอน" บันทึกโดย อัล-
บุคอรีย์ และในเศาะฮียฮ์ญัน จากหะดีษของ अबดุลลอฮ บุตร
อับบาส เราะฎียัลลอฮอฮันฮุ ว่า เมื่อครั้งที่ท่านนบี ﷺ
ได้ส่งท่านมูอาซ ไปยังเยเมน ท่านได้กล่าวแก่ท่านมูอาซว่า :
«إِنَّكَ تَأْتِي قَوْمًا أَهْلَ كِتَابٍ، فَلْيَكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ شَهَادَةً أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا
اللَّهُ».

"แท้จริงเจ้ากำลังจะไปยังกลุ่มชนชาวคัมภีร์
ดังนั้นจงให้สิ่งแรกที่เจ้าจะเรียกร้องพวกเขาคือการปฎิญาณ
ตนว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์"
และในอีกสำนวนหนึ่ง ที่ว่า:

«أُدْعُهُمْ إِلَى شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّي رَسُولُ اللَّهِ».

"จงเชิญชวนพวกเขาให้ปฎิญาณว่า
ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพสักการะอย่างแท้จริงนอ
กจากอัลลอฮ์ และแท้จริงฉันเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์"
และในการบันทึกของบุคอรีย์มีสำนวนว่า:

«فَلْيَكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَىٰ أَنْ يُوحِّدُوا اللَّهَ».

"ให้สิ่งแรกที่เจ้าจะเชิญชวนพวกเขา คือ ให้พวกเขาสร้างเอกภาพในอัลลอฮ์"

ในหนังสือเศาะฮีหฺของมุสลิม จากท่านญอริก บิน อะซีม อัลอัชญาอียี เราะะฎียัลลอฮุอันฮุ แท้จริงท่านเราะสูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่า:

«مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَكَفَرَ بِمَا يُعْبَدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ؛ حَرَّمَ مَالَهُ وَدَمَهُ، وَحَسَابُهُ عَلَى اللَّهِ جَلَّ جَلَالُهُ».

"ใครที่กล่าว "ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮ์" ความว่า (ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพสักการะอย่างแท้จริงนอกจากอัลลอฮ์)

และปฏิเสธทุกสิ่งที่ถูกสักการะอื่นจากอัลลอฮ์ ทรัพย์สินและเลือดเนื้อของเขาจะเป็นที่ต้องห้าม และการคิดบัญชีที่มีต่อเขานั้นเป็นหน้าที่ของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเกริกเกียรติอันสูงส่ง" และหะดีษในความหมายนี้มีมากมาย.

และเตาฮีดนี้คือรากฐานของศาสนาอิสลาม เป็นพื้นฐานของมิลละฮฺ เป็นหัวใจของกิจการทั้งปวง และเป็นข้อบังคับที่สำคัญที่สุด

อีกทั้งยังเป็นวิหยปัญญาในการทรงสร้างสองจำพวก (ญินและมนุษย์)

และเป็นวิหยปัญญาในการส่งบรรดาศาสนทูตทั้งหมด ขอความสันติและพรของอัลลอฮ์จงประสบแด่พวกเขา ดังที่บรรดาโองการที่บ่งชี้ถึงเรื่องนั้นได้ถูกกล่าวมาก่อนแล้ว

และในหมู่โองการเหล่านั้น คือ พระดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงบริสุทธิ์สูงส่ง ความว่า:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٦١﴾﴾

"และข้ามิได้สร้างญิน และมนุษย์เพื่ออื่นใด เว้นแต่เพื่อเคารพภักดีต่อข้า" [ซูเราะฮ์ อัจซารียาต : 56], และส่วนหนึ่งจากหลักฐานในประเด็นนี้อีกด้วย คือ คำตรัสของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่ว่า:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

"และโดยแน่นอน เราได้ส่งร่อซูลมาในทุกประชาชาติ (โดยบัญญัติว่า) พวกท่านจงเคารพภักดีอัลลอฮ์ และจงหลีกเลี่ยงให้ห่างจากพวกเจวิด..." (ซูเราะฮ์ อัน-นะหฺล : 36), และอัลลอฮ์ ผู้ทรงบริสุทธิ์ผู้ทรงสูงส่งยิ่ง ตรัสว่า:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٦٢﴾﴾

"และเราได้ส่งร่อซูลคนใดก่อนหน้าเจ้านอกจากเราได้วะฮีย์แก่เขาว่า แท้จริงไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่เที่ยงแท้ นอกจากข้า ดังนั้นพวกเจ้าจงเคารพภักดีต่อข้า" (ซูเราะฮ์ อัล-อันบิยาฮ์ : 25) อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัส เป็นการเล่าเรื่องเกี่ยวกับนบี นูหฺ ฮูด ศอลิหฺ และซุฮัยบ์ อะลียิมุศศอลาตุวัสสลาม โดยพวกท่านได้กล่าวแก่ประชาชาติของพวกเขาว่า :

﴿...اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ...﴾

"จงเคารพสักการะอัลลอฮ์เถิด ไม่มีผู้ที่ควรได้รับการเคารพสักการะใด สำหรับพวกท่านอีกแล้วอื่นจากพระองค์" (ซูเราะฮ์ อัล-

อะฮ์รอฟ : 59),

และนี่คือการเรียกร้องของบรรดาเราะซูลทั้งหมด
ตั้งแต่โองการทั้งสองก่อนหน้านี้ได้ชี้ชัดถึงเรื่องดังกล่าว
และบรรดาเศ็ตรของบรรดาเราะซูลก็ได้ยอมรับว่า
บรรดาเราะซูลได้สั่งให้พวกเขาเคารพสักการะอัลลอฮ์เพียงพ
ระองค์เดียว
และให้สลัดทิ้งทุกสิ่งที่ได้รับการเคารพสักการะอื่นจากอัลลอฮ์
ตั้งแต่อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสไว้ในเรื่องราวของชนอาดว่า
พวกเขาได้กล่าวแกฮูด (อะลียฮิสศลาตุ วัสสลาม) ว่า :

﴿...أَجِئْنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا...﴾

"...ที่ท่านมาหาพวกเรานั้น

เพื่อที่เราจะได้เคารพสักการะอัลลอฮ์แต่เพียงองค์เดียว
และละทิ้งสิ่งที่บรรดาบรรพบุรุษของพวกเราเคยเคารพสักการ
ะ..." [ซูเราะฮ์ อัล-อะฮ์รอฟ: 70]،

และอัลลอฮ์ผู้ทรงมหาบริสุทธิ์และทรงสูงส่งได้ตรัสถึงพวกกุเร
ซ

เมื่อตอนที่นบีของเรา
มุฮัมมัด ﷺ ได้เรียกร้องให้พวกเขาอุทิศการเคารพอิบาดะฮ์ต่อ
อัลลอฮ์เพียงพระองค์เดียว

และให้ละทิ้งการเคารพอิบาดะฮ์ต่อสิ่งอื่นจากพระองค์
ไม่ว่าจะเป็นบรรดามะลาอิกะฮ์ บรรดาเอาลียาฮ์ บรรดาเจวิด
ต้นไม้ และอื่น ๆ ว่า :

﴿أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ ﴿٥﴾﴾

"เขาได้ทำให้พระเจ้าหลายองค์เป็นพระเจ้าองค์เดียวกระนั้น
หรือ ? แท้จริงนี้เป็นเรื่องประหลาดจริง ๆ" [ซูเราะฮ์ ซอด : 5]

และอัลลอฮ์ ชูบฮานะฮฺวะตะอาลา ตรัสเกี่ยวกับพวกเขาว่า:

﴿إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٥﴾ وَيَقُولُونَ إِنَّا لَنَارِكُوا
عَالِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ ﴿٣٦﴾﴾

"เพราะว่าพวกเขาเหล่านั้นเมื่อได้มีการกล่าวแก่พวกเขาว่า "ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ พวกเขาก็หยิ่งผยอง"

"และพวกเขาจะกล่าวว่า "จะให้เราทอดทิ้งพระเจ้าต่างๆ ของพวกเราเพื่อนักกวีบ้า คนหนึ่งกระนั้นหรือ?" [ซูเราะฮ์ อัศ-ศ็อฟฟาต : 35-36]

และโองการทั้งหลายที่บ่งชี้ถึงความหมายนี้ นั้น มีอยู่มากมาย และจากโองการแห่งอัลกุรอานและหะดีษที่เราได้กล่าวมา จะเห็นได้ชัดแก่ท่าน

ขออัลลอฮ์ทรงประทานความสำเร็จแก่ฉันและท่านในการมีความเข้าใจในศาสนา

และมอบความแจ่มแจ้งในสิทธิของพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก ว่า ดุอาอ์เหล่านี้และบรรดาประเภทของการวิงวอนขอความช่วยเหลือ ซึ่งท่านได้แจกแจงไว้ในคำถามของท่าน ล้วนเป็นประเภทของการตั้งภาคีใหญ่

เพราะมันเป็นการอิวาตะฮ์ต่อผู้อื่นที่ไม่ใช่อัลลอฮ์ และเป็นการขอสิ่งที่ไม่มีความหมายใดนอกจากพระองค์เท่านั้นที่สามารถกระทำได้ จากผู้ตายและผู้ที่ไม่อยู่

และนั่นเลวร้ายยิ่งกว่าการตั้งภาคีของชนรุ่นก่อน เพราะชนรุ่นก่อนนั้นตั้งภาคีเฉพาะในยามผาสุก ส่วนเมื่ออยู่ในยามคับขัน

พวกเขาจะซื่อสัตย์ในการทำอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์
เพราะพวกเขารู้ว่า—พระองค์ผู้ทรงบริสุทธิ์ยิ่ง—
ทรงสามารถทำให้พวกเขาหลุดพ้นจากความคับขัน
โดยไม่มีผู้ใดอื่นนอกจากพระองค์ ดังที่อัลลอฮ์
ผู้ทรงสูงส่งได้ตรัสไว้ในคัมภีร์ของพระองค์อันชัดเจนเกี่ยวกับ
บรรดาผู้ตั้งภาคีเหล่านั้นว่า:

﴿فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّيْنَاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ﴿١٦﴾﴾

"ดังนั้นเมื่อพวกเขาขึ้นขี่เรือ
พวกเขาวิงวอนต่ออัลลอฮ์เป็นผู้บริสุทธิ์ใจในการขอพรต่อพระ
องค์ ครั้งเมื่อพระองค์ทรงช่วยพวกเขาให้ขึ้นบก
แล้วพวกเขาก็ตั้งภาคีต่อพระองค์" [ซูเราะฮ์ อัลอังกะบุต: 65],
และอัลลอฮ์ ผู้ทรงบริสุทธิ์ผู้ทรงสูงส่งยิ่ง
ตรัสแก่พวกเขาในอีกโองการหนึ่งว่า:

﴿وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَٰهًا فَلَمَّا نَجَّيْنَاهُمْ إِلَى الْبَرِّ
أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ﴿٦٧﴾﴾

"และเมื่อทุกขภัยประสบแก่พวกเขาในท้องทะเล
ผู้ที่พวกเขาวิงวอนขอก็จะสูญหายไปเว้นแต่พระองค์เท่านั้น
ต่อมาเมื่อพระองค์ทรงช่วยให้พวกเขาหลุดพ้นขึ้นบก
พวกเขาก็หันหลังออกไป และมนุษย์นั้นเป็นผู้เนรคุณเสมอ"
(ซูเราะฮ์ อัล-อิสรออ์ : 67)

หากผู้ใดคนหนึ่งจากบรรดาผู้ตั้งภาคีรุ่นหลังเหล่านี้กล่าวว่า
ว่า: “แท้จริง

เรามีได้มุ่งหมายว่าพวกเหล่านั้นจะก่อให้เกิดประโยชน์ขึ้นมา
ได้ด้วยตัวของพวกเขาเอง
หรือจะรักษาผู้ป่วยของเราให้หายด้วยตัวของพวกเขาเอง
หรือจะให้ประโยชน์แก่เราได้ด้วยตัวของพวกเขาเอง
หรือจะให้โทษแก่เราได้ด้วยตัวของพวกเขาเอง
หากแต่เรามุ่งหมายเพียงชะฟาอะฮ์ของพวกเขา ณ อัลลอฮ์
ตะอาลา ในเรื่องนั้นเท่านั้นหรือ?”

ดังนั้นคำตอบก็คือ: ให้กล่าวแก่เขาว่า:
นี่แหละคือจุดมุ่งหมายและความประสงค์ของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในยุคนั้น
มิใช่ความประสงค์ของพวกเขาว่าพระเจ้าเหล่านั้นจะสร้างหรือ
ให้ปัจจัยยังชีพ
หรือจะให้ประโยชน์และให้โทษได้ด้วยตัวของมันเอง
เพราะแท้จริงเรื่องดังกล่าวได้ถูกทำให้เป็นโมฆะโดยสิ่งที่อัลลอฮ์
ได้ทรงกล่าวถึงพวกเขาไว้ในอัลกุรอาน
และแท้จริงพวกเขามุ่งหวังการชะฟาอะฮ์ของพวกเขาและฐานะ
อันมีเกียรติของพวกเขา
และเพื่อให้พวกมันทำให้พวกเขาใกล้ชิดต่ออัลลอฮ์ยิ่งขึ้น
ดังที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَٰؤُلَاءِ شُفَعَاتُنَا
عِنْدَ اللَّهِ...﴾

"และพวกเขาจะเคารพก่อกติสิ่งอื่นไปจากอัลลอฮ์
ที่มีได้ให้โทษแก่พวกเขา และมีได้ให้ประโยชน์แก่พวกเขา
และพวกเขาจะกล่าวว่า เหล่านี้คือผู้ช่วยเหลือเรา ณ

ที่อัลลอฮฺ..." (ซูเราะฮ์ ยูनुส : 18) อัลลอฮ์ ตะอาลา
ได้ทรงโต้แย้งพวกเขาในเรื่องดังกล่าว
โดยพระองค์ทรงตรัสว่า:

﴿...قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى
عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾

"จงกล่าวเถิด

(มุฮัมมัด)

พวกท่านจะแจ้งข่าวแก่อัลลอฮฺด้วยสิ่งที่พระองค์ไม่ทรงรู้
ในบรรดาชั้นฟ้าและในแผ่นดินกระนั้นหรือ
พระองค์ทรงมหาบริสุทธิ์และทรงสูงส่ง
เหนือสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคีขึ้น" (ซูเราะฮ์ ยูनुส : 18)
แล้วพระองค์ได้ทรงชี้แจงอย่างชัดเจนว่า
ไม่มีผู้ใดในชั้นฟ้าทั้งหลายและในแผ่นดินจะเป็นผู้แทนสื่อกล
าง ณ อัลลอฮ์ ในลักษณะที่บรรดาผู้ตั้งภาคีหมายมุ่ง
และสิ่งใดที่อัลลอฮ์ไม่ทรงทราบว่ามีอยู่ ก็ย่อมไม่มีอยู่
เพราะแท้จริงไม่มีสิ่งใดจะซ่อนเร้นจากพระองค์ไปได้
และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสอีกว่า:

﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ لِيُذَكِّرَ الَّذِينَ خَلَقُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَنَّانُ ۝ أَلَا لِلَّهِ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ
مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾

"คัมภีร์นี้เป็นการประทานลงมาจากอัลลอฮ์ ผู้ทรงอำนาจ
ผู้ทรงปรีชาญาณ

แท้จริงเราได้ประทานคัมภีร์มายังเจ้าด้วยสัจธรรม

ดังนั้นเจ้าจงเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์
โดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาต่อพระองค์
พึงทราบเถิด

การอับดะฮ์โดยบริสุทธิ์ใจนั้นเป็นของอัลลอฮ์องค์เดียว
ส่วนบรรดาผู้ที่ยึดถือเอาบรรดาผู้คุ้มครองอื่นจากอัลลอฮ์
โดยกล่าวว่าเรามีได้เคารพภักดีพวกเขา
เว้นแต่เพื่อทำให้เราเข้าใกล้ชิดต่ออัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์
จะทรงตัดสินระหว่างพวกเขาในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันในเรื่อง
นั้น แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงชี้้นำทางแก่ผู้กล่าวเท็จ
ผู้ไม่สำนึกบุญคุณ" [ซูเราะฮ์ อัซซุมัร: 1-3].

และความหมายของคำว่า "ศาสนา" ณ ที่นี้คือ อับดะฮ์
(การเคารพสักการะ) ซึ่งก็คือ
การเชื่อฟังอัลลอฮ์และการเชื่อฟังเราะซูลของพระองค์ ﷺ ดังที่
ได้กล่าวมาแล้ว และสิ่งที่รวมอยู่ในนั้น ได้แก่ การวิงวอน
(ดุอาอ์) และการรอนขอความช่วยเหลือ
ความยำเกรงและความหวัง
การเชือดสัตว์บูชาและการบอบาน ทั้งยังรวมถึง
การละหมาดและการถือศีลอด และอื่นๆ
จากสิ่งที่อัลลอฮ์และเราะซูลของพระองค์ทรงบัญชาไว้ ดังนั้น
พระองค์อัลลอฮ์ตะอาลาผู้ทรงบริสุทธิ์ยิ่ง
ได้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า การเคารพสักการะ (อับดะฮ์)
ต้องกระทำเพื่อพระองค์เพียงผู้เดียว
และจำเป็น(วาญิบ)แก่บ่าวทั้งหลายที่จะต้องทำให้การเคารพ
สักการะดังกล่าวบริสุทธิ์ใจเพื่อพระองค์
ผู้ทรงเกริกเกียรติสูงสุด

เพราะแท้จริงการที่พระองค์ทรงส่งใช้ท่านในปี
ให้ทำการเคารพสักการะอย่างบริสุทธิ์เพื่อพระองค์นั้น
เป็นคำสั่งใช้แก่สมาชิกทุกคนของประชาชาตินี้

หลังจากนั้น อัลลอฮ์ ตะอาลา
ได้ชี้แจงเกี่ยวกับผู้ปฏิเสธศรัทธา โดยพระองค์ทรงตรัสว่า :

﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ﴾

"ส่วนบรรดาผู้ที่ยึดถือเอาบรรดาผู้คุ้มครองอื่นจากอัลลอฮ์
โดยกล่าวว่าเรามีได้เคารพสักการะพวกเขา

เว้นแต่เพื่อทำให้เราเข้าใกล้ชิดต่ออัลลอฮ์" [ซูเราะฮ์ อัจซุมมัร:
3]. แล้วอัลลอฮ์ ตะอาลา

ทรงหักล้างคำกล่าวของพวกเขาด้วยพระดำรัสของพระองค์
โดยที่พระองค์ทรงตรัสว่า:

﴿...إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ
كَذِبٌ كَفَّارٌ﴾

"แท้จริงอัลลอฮ์

จะทรงตัดสินระหว่างพวกเขาในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันในเรื่อง
นั้น แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงชี้้นำทางแก่ผู้กล่าวเท็จ

ผู้ไม่สำนึกบุญคุณ" [ซูเราะฮ์ อัจซุมมัร : 3] ดังนั้น
อัลลอฮ์ได้ทรงแจ้งไว้ในอายะฮ์อันทรงเกียรตินี้ว่า

บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธามีได้เคารพสักการะบรรดาผู้คุ้มครองอื่นจาก
พระองค์

เว้นแต่เพื่อทำให้พวกเขาได้เข้าใกล้อัลลอฮ์โดยสนิทยิ่งขึ้น

และนั่นแหละคือจุดมุ่งหมายของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธามาแต่

โบราณกาลจนถึงปัจจุบัน

และอัลลอฮ์ได้ทรงลบล้างสิ่งนั้นด้วยดำรัสของพระองค์ที่ตรัสว่า:

﴿...إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ
كَذِبٌ كَفَّارٌ﴾

"แท้จริงอัลลอฮ์

จะทรงตัดสินระหว่างพวกเขาในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันในเรื่องนั้น

แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงชี้นำทางแก่ผู้กล่าวเท็จผู้ไม่สำนึกบุญคุณ" [ซูเราะฮ์ อับ-ซุมร์ : 3] ดังนั้น อัลลอฮ์

จะทรงอธิบายอย่างชัดเจนถึงความเท็จของพวกเขาในข้ออ้างที่ว่าบรรดาพระเจ้าของพวกเขาจะนำพาพวกเขาเข้าใกล้อัลลอฮ์ได้

และทรงชี้ให้เห็นถึงความเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาของพวกเขา อันเกิดจากสิ่งที่พวกเขาได้ห่มเทออบาต๊ะฮ์ให้แก่พวกมัน และด้วยเหตุนี้ ทุกผู้ที่มีวิจาร์ณญาณเพียงน้อยนิดย่อมรู้ว่า บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในยุคแรกนั้น

ความเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาของพวกเขาเกิดจากการที่พวกเขาได้ยึดเอาบรรดานบีและบรรดาเออาลียาอ์

ตลอดจนต้นไม้และก้อนหิน และสิ่งที่ถูกสร้างอื่นๆ ทั้งหลาย มาเป็นผู้ขอชะฟาอะฮ์ระหว่างพวกเขากับอัลลอฮ์

และความเชื่อของพวกเขาว่า

บรรดาที่พวกเขาบูชาสามารถสนองตอบความต้องการและความจำเป็นของพวกเขาได้

โดยปราศจากการอนุมัติและความพอพระทัยจากพระองค์
อัลลอฮ์ ตะอาลา
ดุษเชนที่บรรดารัฐมนตรีทำหน้าที่เป็นผู้สื่อกลาง (ชะฟาอะฮ์)
ต่อกษัตริย์ แล้วพวกเขาก็ได้เทียบเคียงพระองค์
ผู้ทรงเกริกเกียรติยิ่ง เข้ากับกษัตริย์และบรรดาผู้นำ
และพวกเขา กล่าวว่า:
เช่นเดียวกับว่าผู้ที่มีความจำเป็นต่อกษัตริย์และผู้นำ
ย่อมให้บรรดาคนสนิทและรัฐมนตรีของเขาเป็นผู้แทนสื่อกลาง
ต่อเขา
ฉะนั้นพวกเรา ก็แสวงหาความใกล้ชิดต่ออัลลอฮ์ด้วยการเคารพ
พลัการะบรรดาศาสนทูตและบรรดาผู้ใกล้ชิดของพระองค์
และนี่ย่อมเป็นความเท็จอย่างถึงที่สุด เพราะแท้จริงพระองค์
ผู้ทรงมหาบริสุทธานั้น ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนพระองค์
และไม่อาจนำไปเทียบกับสิ่งถูกสร้างของพระองค์
และไม่มีผู้ใดจะเป็นผู้แทนสื่อกลาง ณ พระองค์ได้
นอกจากโดยที่พระองค์ทรงอนุญาตในการเป็นสื่อกลาง
และพระองค์จะไม่ทรงอนุญาต
นอกจากแก่บรรดาผู้ยึดมั่นในเตอาฮีด และพระองค์
ผู้ทรงมหาบริสุทธานี้และผู้ทรงสูงส่ง
ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสรรพสิ่ง ทรงรอบรู้ในทุกสิ่ง
และพระองค์คือผู้ทรงเมตตาที่สุดในบรรดาผู้ทรงเมตตาทั้งหลาย
าย พระองค์ไม่ทรงเกรงผู้ใดและไม่ทรงหวั่นกลัวผู้ใด
เพราะแท้จริงพระองค์ ผู้ทรงมหาบริสุทธานี้
คือผู้ทรงอำนาจเด็ดขาดอยู่เหนือปวงปาวาของพระองค์
และเป็นผู้ทรงจัดการกิจการของพวกเขาตามที่พระองค์ทรงป

ระสงค์^๑ ต่างจากบรรดากษัตริย์และผู้นำ
เพราะพวกเขามีโอกาสกระทำได้ทุกสิ่ง
ฉะนั้นพวกเขาจึงจำเป็นต้องมีผู้คอยช่วยเหลือในสิ่งที่พวกเขา
อาจไม่สามารถทำได้ กล่าวคือบรรดารัฐมนตรี คนใกล้ชิด
และทหารของพวกเขา

อีกทั้งพวกเขายังจำเป็นต้องมีผู้คอยแจ้งให้พวกเขาทราบถึง
ความต้องการของผู้ที่พวกเขามีได้รู้ถึงความต้องการนั้น
จึงต้องมีผู้ที่คอยวิงวอนขอความเมตตาและขอให้พวกเขาพึง
พอใจจากบรรดารัฐมนตรีและคนใกล้ชิดของพวกเขา

ส่วนอัลลอฮ์ พระผู้ทรงอภิบาล ผู้ทรงบริสุทธิ์
พระองค์ทรงมั่งคั่งสูงส่งไม่จำเป็นต้องพึ่งสิ่งถูกสร้างทั้งหมดของ
พระองค์

และพระองค์ทรงเมตตาต่อพวกเขายิ่งกว่ามารดาของพวกเขา
เอง และพระองค์คือผู้ทรงพิพากษาผู้ทรงยุติธรรม
ทรงวางสรรพสิ่งไว้ ณ ที่อันสมควร
ตามที่สอดคล้องกับพระปรีชาญาณ พระความรอบรู้
และพระเดชานุภาพของพระองค์

ฉะนั้นจึงไม่อาจเปรียบเทียบพระองค์กับสิ่งถูกสร้างของพระองค์
ได้เลยในแง่มุมใดๆ ทั้งสิ้น ดังนั้น อัลลอฮ์ ตะอาลา
ได้ทรงชี้แจงไว้ในคัมภีร์ของพระองค์ว่า

แท้จริงบรรดาผู้ตั้งภาคีได้ย่อมรับว่า พระองค์คือผู้ทรงสร้าง
ผู้ทรงประทานปัจจัยยังชีพ ผู้ทรงควบคุมจัดการ และว่า
พระองค์เท่านั้นคือผู้ทรงตอบรับผู้ที่ตกอยู่ในภาวะคับขัน
ทรงขจัดสิ่งที่เลวร้าย และทรงให้มีชีวิตและทรงให้ตาย
ตลอดจนการกระทำอื่นๆ อีกของพระองค์ และแท้จริง

ความขัดแย้งระหว่างบรรดาผู้ที่ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์กับบรรดาเราะซูลนั้น

อยู่ที่เรื่องการเคารพสักการะต่ออัลลอฮ์เพียงองค์เดียวด้วยการเป็นผู้ที่บริสุทธิ์ใจต่อพระองค์

ดังที่พระองค์ผู้ทรงเกริกเกียรติสูงส่งได้ตรัสไว้ว่า:

﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولَنَّ اللَّهُ...﴾

"และถ้าเจ้าถามพวกเขาว่า ใครเป็นผู้สร้างพวกเขาแน่นอนพวกเขาจะกล่าวว่า อัลลอฮ์..." [ซูเราะฮ์ อัช-ชุกรฟ: 87] และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสอีกว่า:

﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٥١﴾﴾

"จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)

ใครเป็นผู้ประทานปัจจัยยังชีพที่มาจากฟากฟ้าและแผ่นดินแก่พวกท่าน

หรือใครเป็นเจ้าของการได้ยินและการมองและใครเป็นผู้ให้มีชีวิตหลังจากการตาย และเป็นผู้ให้ตายหลังจากมีชีวิตมา และใครเป็นผู้บริหารกิจการ แล้วพวกเขาจะกล่าวกันว่า อัลลอฮ์ ดังนั้นจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)

พวกท่านไม่ยำเกรงหรือ" (ซูเราะฮ์ ยูนุส : 31) และ

โองการทั้งหลายจากอัลกุรอานที่มีความหมายในทำนองนี้มีอยู่มากมาย

เราได้กล่าวมาก่อนแล้วถึงโองการทั้งหลายที่บ่งชี้ว่า

ความขัดแย้งระหว่างบรรดาเราะซูลกับบรรดาประชาชาตินั้น
แท้จริงอยู่ที่การทำอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์เพียงผู้เดียวอย่างบริสุทธิ์
ดี ดังที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

"และโดยแน่นอน เราได้ส่งร่อซูลมาในทุกประชาชาติ
(โดยบัญญัติว่า) พวกท่านจงเคารพภักดีอัลลอฮ์
และจงหลีกเลี่ยงให้ห่างจากพวกเจ็ด..." (ซูเราะฮ์ อัน-นะหฺล :
36), และบรรดาโองการที่มาในความหมายเดียวกันกับมัน
และอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงอธิบายในหลายแห่งของคัมภีร์อันทรงเกียรติของพระองค์
ถึงเรื่องของการชะฟาอะฮ์ แล้วอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿...مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ...﴾

"ใครเล่าคือผู้ที่จะขอความช่วยเหลือให้แก่ผู้อื่น ณ
ที่พระองค์ได้ นอกจากด้วยอนุมัติของพระองค์เท่านั้น"
[ซูเราะฮ์ อัลบะเกาะเราะฮ์: 255]• และอัลลอฮ์ อัซซะวะญัล
ตรัสว่า:

﴿وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ

لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى ﴿٦٦﴾﴾

"และมะลิกก็มากน้อยในชั้นฟ้าทั้งหลายนั้นการชะฟาอะฮ์
ของพวกเขาก็ไม่อำนาจประโยชน์อันใด
(แก่พวกเขา) เว้นแต่หลังจากอัลลอฮ์จะทรงอนุมัติแก่ผู้ที่พระองค์
ทรงประสงค์ และทรงพอพระทัย" [ซูเราะฮ์ อัน-นัจญุม: 26].

และอัลลอฮ์

ตะอาลา

ทรงตรัสเกี่ยวกับลักษณะของมลาอิกะฮ์ว่า:

﴿...وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِّنْ حَشِيَّتِهِۦ مُشْفِقُونَ﴾

"และพวกเขาจะไม่ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ใด
นอกจากผู้ที่พระองค์ทรงพอพระทัย
และเนื่องจากความกลัวพวกเขาจึงเนื้อตัวสั่น" (ซูเราะฮ์ อัล-
อันบิยาฮ์: 28)

และพระองค์ผู้ทรงเกริกเกียรติยิ่งได้ทรงแจ้งว่า
พระองค์ไม่ทรงพอพระทัยการปฏิเสธศรัทธาจากบ่าวของพระ
องค์ แต่ทรงพอพระทัยจากพวกเขาเพียงความกตัญญูเท่านั้น
และความกตัญญูนั้นคือการยืนยันเอกภาพของพระองค์และการ
ปฏิบัติตามพระบัญชาของพระองค์ อัลลอฮ์ ตะอาลา
ตรัสว่า:

﴿إِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهََ عَنِّي وَعَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِن تَشْكُرُوا
يَرْضَهُ لَكُمْ...﴾

"หากพวกเจ้าปฏิเสธศรัทธา ดังนั้น แท้จริงอัลลอฮ์นั้น
ทรงพอเพียงจากพวกเจ้าและจะไม่ทรงปิตินดีต่อการนรคุณ
ของปวงบ่าวของพระองค์ และหากพวกเจ้ากตัญญู
พระองค์ก็จะทรงปิตินดีต่อพวกเจ้า..." (ซูเราะฮ์ อับซ-ซุมร์ : 7)

อัลบุคอรียได้บันทึกไว้ในเศาะฮีหฺของท่านว่า
จากท่านอบูฮุรัยเราะฮ์ เราะฎียัลลอฮุอันฮู เล่าว่า:
“โอ้ท่านเราะสุลุลลอฮ์!
มนุษย์คนใดหรือที่จะมีความสุขมากที่สุดจากการได้รับการช
วยเหลือของท่าน?” ท่านเราะสุลุลลอฮ์

คือลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า:

«مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ.»

"ผู้ใดกล่าวว่า:"ลาอิลาฮา อิลลัลลอฮฺ" (ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพสักการะนอกจากอัลลอฮฺ) ด้วยความบริสุทธิ์ใจจากหัวใจของเขา" หรือท่านกล่าวว่า:

«مِنْ نَفْسِهِ.»

"จากตัวของเขาเอง"

และมีบันทึกในเศาะเฮียะฮฺว่า

จากท่านอนัส

เราะฎียัลลอฮุอันฮุ รายงานว่า จากท่านนบี ﷺ กล่าวว่า :

«لِكُلِّ نَبِيٍّ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ، فَتَجَلَّ كُلُّ نَبِيٍّ دَعْوَتُهُ، وَإِنِّي اخْتَبَأْتُ دَعْوَتِي شَفَاعَةً لِأُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَحَبِي نَائِلَةٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنْ مَاتَ مِنْ أُمَّتِي لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا.»

“สำหรับนบีทุกท่าน ย่อมมีการขอพรที่ถูกตอบรับหนึ่งครั้ง ดังนั้นนบีทุกท่านก็ได้เร่งใช้การขอพรของตน และแท้จริงฉันได้เก็บการขอพรของฉันไว้เพื่อเป็นการชะฟาอะฮฺ (ขอการช่วยเหลือ) แก่ประชาชาติของฉันในวันกิยามะฮฺ ดังนั้น การชะฟาอะฮฺนั้น หากอัลลอฮฺทรงประสงค์ จะได้แก่ผู้ใดก็ตามจากประชาชาติของฉันที่เสียชีวิตไปโดยไม่ตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺแม้เพียงสิ่งใด”

หะดีษในความหมายนี้มีมากมาย.

และบรรดาโองการและหะดีษทั้งหมดที่ได้กล่าวมานั้น ล้วนเป็นหลักฐานที่แสดงว่า การเคารพสักการะ (อิบาดะฮฺ) เป็นสิทธิของอัลลอฮฺเพียงผู้เดียว

และไม่อนุญาตให้มอบสิ่งใดจากการนั้นแก่ผู้ใดนอกเหนือจาก
กอว์ลลอฮ์

ไม่ว่าจะเป็นบรรดานบีหรือนอกเหนือจากพวกเขาก็ตาม
และแท้จริงการให้ความช่วยเหลือเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์
ผู้ทรงเกียรติอันสูงส่ง ดังที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا...﴾

"จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด)

ความช่วยเหลือนั้นเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์โดยสิ้นเชิง..."

(ซูเราะฮ์ อับซุร : 44)

และไม่มีใครมีสิทธิ์ที่จะได้รับการชะฟาอะฮ์

เว้นแต่หลังจากที่พระองค์ได้ทรงอนุญาตแก่ผู้ทำการชะฟาอะ
ฮ์ และทรงพอพระทัยต่อผู้ที่ถูกขอชะฟาอะฮ์ให้ และพระองค์
มหาบริสุทธิ์แด่พระองค์ จะไม่พอพระทัยเว้นแต่เตาฮีดเท่านั้น
ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ดังนั้น อาศัยเหตุดังกล่าว
บรรดาผู้ตั้งภาคีไม่มีส่วนอันใดในการให้ความช่วยเหลือ
และอัลลอฮ์ ตะอาลา
ได้ทรงอธิบายเรื่องนี้ไว้อย่างชัดเจนในดำรัสของพระองค์ที่ว่า:

﴿فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ ﴿๕๓﴾﴾

"ดังนั้นการชะฟาอะฮ์ของบรรดาผู้มีชะฟาอะฮ์จะไม่เกิดปร
โยชน์อันใดแก่พวกเขา 48" (อัล-มุดดัษษิร : 48)

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสอีกว่า:

﴿...مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَسْبٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ﴾

"ไม่มีมิตรที่สนทนสนมสำหรับบรรดาผู้อธรรม

และไม่มีผู้ช่วยเหลือคนใดที่จะถูกเชื่อฟัง"

(ซูเราะฮ์ ซอ फिर : 18)

และเป็นที่ทราบกันว่า การอธรรมเมื่อก้าวโดยทั่วไปนั้น คือการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ ดังที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

﴿وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾

"และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น คือ พวกที่อธรรม(แก่ตัวเอง) (ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 254) และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสอีกว่า:

﴿إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾

"แท้จริงการตั้งภาคีนั้นเป็นความผิดอย่างมหันต์โดยแน่นอน" (ซูเราะฮ์ ลุกมาน : 13)

ส่วนสิ่งที่ท่านกล่าวไว้ในคำถาม

จากคำกล่าวของบรรดาชาวซูฟีบางคนในมัซฮิดและที่อื่น ๆ ว่า: "อัลลอฮุมมา คีอลลิ อะลา มัน ญะอัลตะฮู สะบะบัน ลินชิกอ-กิ อัสรอ-ริกัล-ญะบะรุติยะฮฺ, วัลอินฟีลา-กีอน ลี-อันวารีกัร-เราะหมานียะฮฺ, พะศอ-ระ นา-อิบัน อะนิล-หัจญะเราะติร-ร็อบบานียะฮฺ, วะ คอลีพะตะ อัสรอ-ริกัซ-ชาติยะฮฺ..." (โอ้อัลลอฮ์

โปรดทรงทำการเสาะแสวงหาแต่ผู้ที่พระองค์ทรงทำให้เขาเป็นสาเหตุแห่งการปริตกของบรรดาความเร้นลับแห่งญับบะรุตของพระองค์

และการแตกออกของบรรดาแสงสว่างแห่งพระเมตตาของพระองค์ จนเขากลายเป็นผู้แทนของหัจญะเราะฮ์ร็อบบานียะฮ์ และเป็นผู้สืบแทนแห่งบรรดาความลับแห่งชาติของพระองค์ ...

เป็นต้น)

คำตอบคือ ให้กล่าวว่า:
แท้จริงถ้อยคำเช่นนี้และสิ่งที่คล้ายคลึงกันนั้นเป็นส่วนหนึ่งของ
การปรุ้งแต่งและการถือเคร่งเกินเลย ซึ่งท่านนบีมีหัมมัด ﷺ
ได้ตัดเตือนไว้ให้ระวัง ดังที่มุสลิมได้บันทึกไว้ในเศาะฮิหฺ
จากท่านอับดุลลอฮฺ อิบน์ มัสอูด เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ ว่า
ท่านเราะซูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่า:

«هَلَكَ الْمُتَطَّعُونَ» قَالَهَا نُبَيْلًا.

"ผู้เคร่งครัดเกินขอบเขตในเรื่องศาสนา
ได้พินาศย่อยยับแล้ว" ท่านกล่าวซ้ำ 3 ครั้ง

ท่านอิหม่ามอัลคอตตอบี ยฺเราะหิมะฮฺลุลลอฮฺ กล่าวว่า:
ผู้เสแสร้งให้ยุ่งยาก: ผู้หลงใหลเกินควรในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง
ผู้เสแสร้งในการสืบค้นสิ่งนั้น ตามแนวทางของอะฮ์ลุลกะลาม
ผู้เข้าไปยุ่งในสิ่งที่มีไซกิจของตน
และผู้จมดิ่งในสิ่งที่ปัญญาของพวกเขามีโอกาสเอื้อมถึง

ท่านอบูสะอาดาท อิบน์ลอะซีร์ กล่าวว่า:
พวกเขาคือผู้ที่เจาะลิกและเลยเถิดในการพูด
ผู้ที่พูดจากส่วนปลายสุดของลำคอ คำนี้มาจากคำว่า "อัล-
นิตอ" ซึ่งหมายถึงโพรงส่วนบนของปาก
แล้วต่อมาถูกใช้เรียกผู้ที่เจาะลิกเกินควรทั้งในถ้อยคำและการ
กระทำ

จากสิ่งที่อิหม่ามทั้งสองท่านในหมู่นักปราชญ์ทางภาษาได้ก
ล่าวไว้

ย่อมเห็นได้ชัดแก่ท่านและแก่ผู้ใดก็ตามที่มีวิจาร์ณญาณแม้เ

เพียงเล็กน้อยว่า

วิธีการเช่นนี้ในการกล่าวเสาะละวาดและสลามต่อท่านนบีและ
นายของเรา รอซูลุลลอฮ์ ﷺ

จัดอยู่ในบรรดาความประติษฐ์ประดอยและความเคร่งครัดเกิน
เลยที่ถูกห้าม และสิ่งที่ถูกบัญญัติสำหรับมุสลิมในประเด็นนี้
คือให้ยึดถือวิธีการที่ได้รับการยืนยันแน่นอนจากท่านนบี ﷺ
ในลักษณะการเสาะละวาดและสลามแก่ท่าน

และด้วยสิ่งนั้นยอมเพียงพอแล้ว ไม่จำเป็นต้องฟังสิ่งอื่น

และในบรรดาสิ่งนั้นคือ: สิ่งที่อัล-
บะกุรีและมุสลิมได้รายงานไว้ในเศาะฮิฮ์ทั้งสอง จากกะอ์บิ บิน
อฺจเราะฮ์ เราะฆิยัลลอฮฺอันฮฺ ว่า บรรดาศอฮาบะฮ์
เราะฆิยัลลอฮฺอันฮฺม ได้กล่าวว่า: โอ้ท่านเราะซูลุลลอฮ์!
อัลลอฮ์ได้ส่งใช้พวกเราให้เสาะละวาดแก่ท่าน
ดังนั้นพวกเราจะเสาะละวาดแก่ท่านอย่างไร? ท่านนบี ﷺ
จึงกล่าวว่า:

«قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ
إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ
وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ.»

พวกท่านจงกล่าวว่า: "อัลลอฮฺมมา คีอลลิล อะลา มุหัมมัด,
วะ อะลา อา-ลิล มุหัมมัด,กะมา คีอลลียตะ อะลา อิบรอฮีม, วะ
อะลา อา-ลิล อิบรอฮีม,อินนะกะ หะมีดุน มะญีด,วะ บาริก อะลา
มุหัมมัด, วะ อะลา อา-ลิล มุหัมมัด,กะมา บา-ร็อกตะ อะลา
อิบรอฮีม, วะ อะลา อา-ลิล อิบรอฮีม,อินนะกะ หะมีดุน
มะญีด" (โ้้อัลลอฮ์

ขอพระองค์ทรงประทานการสดุดีแด่มุฮัมมัดและครอบครัวของ
มุฮัมมัดเช่นที่พระองค์ทรงประทานการสดุดีแด่อิบรอฮีมและ
ครอบครัวของอิบรอฮีม

แท้จริงพระองค์นั้นทรงยิ่งด้วยการสรรเสริญและบารมีอันสูงส่ง
และขอทรงประทานความจำเริญแด่มุฮัมมัดและครอบครัวของ
มุฮัมมัดเช่นที่พระองค์ทรงประทานความจำเริญแด่อิบรอฮีมแ
ละครอบครัวของอิบรอฮีม

แท้จริงพระองค์นั้นทรงยิ่งด้วยการสรรเสริญและบารมีอันสูงส่ง
)

และมีรายงานในเศาะฮิห์ทั้งสอง จากอบูฮุัยษัม อัศ-สาอิดียฺ
เราะฎียัลลอฮุอันฮู ว่า พวกเขาได้กล่าวว่า:
โอ้ท่านเราะซูลุลลอฮฺ! พวกเราจะเศาะละวาตแก่ท่านอย่างไร?
ท่านนบี ﷺ ตอบว่า:

«قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَىٰ آلِ إِبْرَاهِيمَ،
وَبَارِكْ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا بَارَكْتَ عَلَىٰ آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ».

พวกท่านจงกล่าวว่า: "อัลลอฮุมมา ค็อลลี อะลา มุหัมมัด,
วะ อะลา อัซวาญียี วะ ซุรริยยะติฮี, กะมา ค็อลลัยตะ อะลา อา-ลี
อิบรอฮีม, วะ บาริก อะลา มุหัมมัด, วะ อะลา อัซวาญียี วะ
ซุรริยยะติฮี, กะมา บา-ร็อกตะ อะลา อา-ลี อิบรอฮีม, อินนะกะ
หะมีดุน

มะญีด" (โอ้อัลลอฮฺขอทรงประทานการสดุดีแด่มุหัมมัดและแ
ด่ภรรยา รวมถึงครอบครัวของท่านเช่นที่พระองค์ประทานการ
สดุดีแด่ครอบครัวของอิบรอฮีม

และขอทรงประทานความจำเริญแด่มุหัมมัดและแด่ภรรยารวม

ถึงครอบครัวของท่านเช่นที่พระองค์ประทานความจำริญแด่
ครอบครัวของอิบรอฮีม
แท้จริงพระองค์นั้นทรงยิ่งด้วยการสรรเสริญและบารมีอันสูงส่ง
)

และในเศาะฮ์หฺมุสลิม จากท่านอบู มัสอูด อัลอันศอรียะ
เราะฎียัลลอฮฺอันฮุ กล่าวว่่า: ท่านบะซ็ร บิน สะอ์ด กล่าวว่่า:
โอ้ท่านเราะซูลลลอฮฺ!

อัลลลอฮฺได้ทรงส่งใช้พวกเราให้เศาะละวาตแก่ท่าน

ดังนั้นพวกเราจะเศาะละวาตแก่ท่านอย่างไร?

แล้วท่านก็นิ่งเงียบไปครู่หนึ่ง จากนั้นจึงกล่าวว่่า:

«قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ؛ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ؛ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ،
وَالسَّلَامُ كَمَا عَلِمْتُمْ.»

จึงกล่าวว่่า:"อัลลลอฮฺมุมา ค็ือลลียะ อะลา มุหัมมัด, วะ อะลา
อา-ลียะ มุหัมมัด,กะมา ค็ือลลียะ อะลา อา-ลียะ อิบรอฮีม,วะ บาริก
อะลา มุหัมมัด, วะ อะลา อา-ลียะ มุหัมมัด,กะมา บา-ร็อกตะ
อะลา อา-ลียะ อิบรอฮีม, ฟิล-อา-ละมีน,อินนะกะ หะมีดุน มะญีด"
(โอ้อัลลลอฮฺ

ขอพระองค์ทรงประทานการสดุดีแด่มุฮัมมัดและครอบครัวของ
มุฮัมมัด

เช่นที่พระองค์ทรงประทานการสดุดีแด่ครอบครัวของอิบรอฮีม
ม

และขอทรงประทานความจำริญแด่มุฮัมมัดและครอบครัวของ
มุฮัมมัด

เช่นที่พระองค์ทรงประทานความจำเริญแต่ครอบครัวของอิว
รอฮีม ในหมู่สากลโลก
แท้จริงพระองค์นั้นทรงยังด้วยการสรรเสริญและบารมีอันสูงส่ง
) และการกล่าวคำสลามก็เป็นดังที่พวกท่านได้เรียนรู้

ดังนั้น สำนวนเหล่านี้ และสำนวนที่คล้ายคลึงกัน และอื่น ๆ
ที่ได้รับการพิสูจน์ว่าเป็นสำนวนที่มาจากท่านนบี ﷺ จริง
คือสิ่งที่มุสลิมควรใช้ในการสวดดีและการให้สลามแต่เราะซูล
ลอฮ์ ﷺ เพราะแท้จริงเราะซูลลอฮ์ ﷺ
รู้ดียิ่งกว่าผู้คนทั้งหลายว่าจะไรเหมาะสมที่จะถูกใช้ต่อท่าน
ฉันใด ท่านก็รู้ดียิ่งกว่าผู้คนทั้งหลายว่า
ควรใช้ถ้อยคำใดเมื่อกล่าวถึงพระผู้อภิบาลของท่าน ฉันนั้น

ส่วนถ้อยคำที่จงใจประดิษฐ์ให้ยุ่งยากและที่เกิดขึ้นใหม่
และถ้อยคำที่อาจมีความหมายไม่ถูกต้อง เช่น
ถ้อยคำที่ถูกกล่าวไว้ในคำถามนั้น ไม่สมควรนำมาใช้
เพราะมีการประดิษฐ์ให้ยุ่งยากอยู่ในนั้น
และเนื่องจากมันอาจถูกตีความไปในความหมายที่เป็นโมฆะ
อีกทั้งยังขัดกับถ้อยคำที่ท่านนบี ﷺ
ได้ทรงเลือกใช้และชี้แนะไว้แก่ประชาชาติของท่าน
ขณะที่ท่านเป็นผู้รู้ยิ่งที่สุดในหมู่สรรพสิ่งที่ถูกสร้าง
ผู้หวังดีต่อพวกเขามากที่สุด
และห่างไกลที่สุดจากความประดิษฐ์ให้ยุ่งยาก
ขอความสรรเสริญและความสันติอันประเสริฐที่สุดจากพระผู้
อภิบาลของท่านจงประสบแด่ท่าน.

ทั้งนี้ เราหวังว่า
บรรดาหลักฐานที่เราได้กล่าวไว้ใน การอธิบายความจริงของ

ตาฮีด และความจริงของการตั้งภาคี
ตลอดจนความแตกต่างระหว่างแนวทางของพวกที่ตั้งภาคีใน
ยุคแรกกับพวกที่ตั้งภาคีในยุคหลังในประเด็นนี้
และการอธิบายวิธีการกล่าวคือละวาตที่ชะรีอะฮ์กำหนดต่อทำ
นรอซูลุลลอฮ์

จะเพียงพอและโน้มน้าวใจสำหรับผู้แสวงหาสัจธรรม
ส่วนผู้ที่ไม่มีความปรารถนาที่จะรู้จักความจริง
ผู้นั้นก็ปฏิบัติตามอารมณ์ปรารถนาของเขา อัลลอฮ์ ตะอาลา
ตรัสว่า:

﴿فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّكَ تَنْبُعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ
بِغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾

"หากพวกเขาไม่ยอมสนองตอบเจ้า ก็พึงรู้เถิดว่า
แท้จริงพวกเขาปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำของพวกเขาเท่านั้น
และผู้ใดเล่าจะหลงผิดยิ่งไปกว่าผู้ปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำของ
เขา โดยปราศจากแนวทางที่ถูกต้องจากอัลลอฮ์
แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงชี้แนะทางที่ถูกต้องแก่กลุ่มชนผู้ธรรม
ม" [ซูเราะฮ์ อัลเกาะศ็อศ: 50]

ดังนั้นอัลลอฮ์ได้ทรงชี้แจงในโองการอันประเสริฐนี้ว่า
มนุษย์นั้น
เมื่อพิจารณาต่อสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงส่งนบีของพระองค์ นั่นคือ
มุฮัมมัด

มาพร้อมด้วยแนวทางที่ถูกต้องและศาสนาแห่งสัจธรรมแล้ว
ย่อมแบ่งออกเป็นสองกลุ่ม:
กลุ่มที่หนึ่ง:

ผู้สนองตอบต่ออัลลอฮ์และเราะซูลของพระองค์.

กลุ่มที่สอง: ผู้ที่ปฏิบัติตามอารมณ์ปรารถนาของเขา;
แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงแจ้งว่า แท้จริงแล้ว
ไม่มีใครหลงทางยิ่งไปกว่าผู้ที่ปฏิบัติตามอารมณ์ปรารถนา
ของเขาโดยปราศจากทางนำจากอัลลอฮ์.

ดังนั้น เราขอให้อัลลอฮ์ผู้ทรงเกริกเกียรติยิ่ง
ทรงคุ้มครองให้ปลอดภัยจากการตามอารมณ์ใฝ่ต่ำ
และทรงโปรดให้เราและท่านทั้งหลาย
และบรรดาพี่น้องมุสลิมของเราทั้งหมด
เป็นผู้ที่ตอบรับต่ออัลลอฮ์และเราะซูลของพระองค์
ﷺ เป็นผู้ที่ยกย่องเทิดทูนบัพัญญูติของพระองค์
และเป็นผู้ที่ตักเตือนให้ระวังจากทุกสิ่งที่ขัดกับบัพัญญูติของ
พระองค์ ไม่ว่าจะเป็นบิดอะฮ์หรืออารมณ์ใฝ่ต่ำ
แท้จริงพระองค์ทรงเป็นผู้ใจดีเสมอ

ขออัลลอฮ์ทรงประทานการสวดดีและความสันติสุขแต่ป่าว
ของพระองค์และผู้ส่งสารของพระองค์
คือท่านนบีมุฮัมมัดของเรา ประชาชาติของท่าน
อัครสาวกของท่าน
และบรรดาผู้ที่เจริญรอยตามท่านด้วยความตั้งามตราบจนถึง
วันแห่งการตัดสิน

th397v4.0 - 16/02/2026

رسالة الحجرتين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque and
the Prophet's Mosque in languages.

